

EES-viðbætur

við Stjórnartíðindi EB

ISSN 1022-9337

Nr. 41

4. árgangur

2.10.1997

I EES-STOFNANIR

1. EES-ráðið

2. Sameiginlega EES-nefndin

97/EES/41/01	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 33/97 frá 29. maí 1997 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn ..... 1 Tilskipun ráðsins 96/96/EB frá 20. desember 1996 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra 2
97/EES/41/02	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 34/97 frá 29. maí 1997 um breytingu á XVIII. viðauka (Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna) við EES-samninginn ..... 20 Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/322/EBE frá 29. maí 1991 um setningu leiðbeinandi viðmiðunarmarka til framkvæmdar á tilskipun ráðsins 80/1107/EBE um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna efna-, eðlis- og líffræðilegra áhrifavalda á vinnustöðum ..... 21 Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/94/EB frá 18. desember 1996 um að taka saman aðra skrá yfir leiðbeinandi viðmiðunarmörk til framkvæmdar á tilskipun ráðsins 80/1107/EBE um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna efna-, eðlis- og líffræðilegra áhrifavalda á vinnustöðum 24
97/EES/41/03	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 35/97 frá 29. maí 1997 um breytingu á XVIII. viðauka (Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna) við EES-samninginn ..... 27 Tilmæli ráðsins 96/694/EB frá 2. desember 1996 um jafna þátttöku karla og kvenna í ákvarðanatökuferlinu 28
97/EES/41/04	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 36/97 frá 29. maí 1997 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn ..... 32 Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/511/EB frá 29. júlí 1996 um spurningalista sem snerta tilskipanir ráðsins 80/779/EBE, 82/884/EBE, 84/360/EBE og 85/203/EBE 33

3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin

4. Ráðgjafarnefnd EES

II EFTA-STOFNANIR

1. Fastanefnd EFTA-ríkjanna

2. Eftirlitsstofnun EFTA

97/EES/41/05	Tilkynning frá Eftirlitsstofnun EFTA frá 4. júní 1997 um beitingu samkeppnisreglna ESA gagnvart millilandafærslum 43
---------------------	--

3. EFTA-dómstóllinn

III EB-STOFNANIR

1. Ráðið

2. Framkvæmdastjórnin

97/EES/41/06	Samfylking fyrirtækja sem tilkynnt hefur verið fyrirfram (Mál nr. IV/M.994)	52
97/EES/41/07	Samfylking fyrirtækja sem tilkynnt hefur verið fyrirfram (Mál nr. IV/M.1003 - Alcoa/Inespal)	53
97/EES/41/08	Samfylking fyrirtækja sem tilkynnt hefur verið fyrirfram (Mál nr. IV/M.1007 - Shell/Montell)	54
97/EES/41/09	Samfylking fyrirtækja sem tilkynnt hefur verið fyrirfram (Mál nr. IV/M.1011 - Ingersoll-Rand/Thermo King)	54
97/EES/41/10	Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu (Mál nr. IV/M.925 - Krupp-Hoesch/Thyssen (IV/KSE.1243))	55
97/EES/41/11	Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu (Mál nr. IV/M.927 - STET/GET/Unión Fenosa)	55
97/EES/41/12	Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu (Mál nr. IV/M.963 - Compaq/Tandem)	56
97/EES/41/13	Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu (Mál nr. IV/M.968 - Lufthansa Cityline/Bombardier/EBJS)	56
97/EES/41/14	Tilkynning samkvæmt 3. mgr. 19. gr. reglugerðar ráðsins nr. 17/62 - (Mál nr. IV/34.010 - Nederlandse Vereniging van Banken (GSA-samningurinn 1991)	57
97/EES/41/15	Mál nr. IV/36.523/D1 - Electronic Screen Brokered Exchang Application - Beiðni um að mótmælum verði ekki hreyft og tilkynning til að fá undanþágu	57
97/EES/41/16	Mál nr. IV/36.579/D1 - EASDAQ - Beiðni um að mótmælum verði ekki hreyft og tilkynning til að fá undanþágu	58
97/EES/41/17	Heimild fyrir ríkisaðstoð samkvæmt 92. og 93. gr. EB-sáttmálans Mál sem framkvæmdastjórnin andmælir ekki	58
97/EES/41/18	Skrá yfir útgefnar ákvarðanir og tilskipanir framkvæmdastjórnarinnar	59
97/EES/41/19	Skrá yfir skjöl varðandi EES sem framkvæmdastjórnin sendi ráðinu á tímabilinu 21. 7. til 1. 8. 1997	63
97/EES/41/20	Reglur um upplýsingaskipti – tæknilegar reglugerðir	64
3. Dómstóllinn		
97/EES/41/21	Upplýsingar frá dómstól Evrópubandalaganna	65
97/EES/41/22	Upplýsingar frá dómstól Evrópubandalaganna á fyrsta dómstigi	66

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

97/EES/41/01

nr. 33/97
frá 29. maí 1997

um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 24/97 frá 6. maí 1997⁽¹⁾.

Tilskipun ráðsins 96/96/EB frá 20. desember 1996 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

Tilskipun ráðsins 96/96/EB fellur úr gildi frá 9. mars 1998 tilskipun ráðsins nr. 77/143/EBE frá 29. desember 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja og eftirvagna sem eru tengdir við þau⁽³⁾ og síðari breytingar á henni sem hafa verið teknar upp í samninginn og ber því að fella brott úr honum, með gildistöku frá sama degi.

ÁKVÆÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi liður komi aftan við 16. lið (tilskipun ráðsins nr. 77/143/EBE) í XIII. viðauka við samninginn:

„16a. **396 L 0096:** Tilskipun ráðsins 96/96/EB frá 20. desember 1996 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra (Stjtið. EB nr. L 46, 17. 2. 1997, bls. 1).“.

2. gr.

Texti 16. liðar (tilskipun ráðsins nr. 77/143/EBE) fellur niður, með gildistöku frá 9. mars 1998.

3. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar ráðsins 96/96/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

4. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. júní 1997, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

5. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 29. maí 1997.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

C. Day

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 242, 4.9.97, bls. 72 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 37, 4. 9. 1997, BLS. 55.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 46, 17. 2. 1997, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 47, 18. 2. 1997, bls. 47.

TILSKIPUN RÁÐSINS 96/96/EB

frá 20. desember 1996

um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 75. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. c í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun ráðsins 77/143/EBE frá 29. desember 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja og eftirvagna sem eru tengdir við þau ⁽⁴⁾ hefur nokkrum sinnum verið breytt í veigamiklum atriðum. Nú, þegar gera á frekari breytingar á henni, ber, til glöggvunar, að fella hana saman í einn texta.
- 2) Samkvæmt sameiginlegri stefnu í flutningamálum ætti umferð tiltekinnna ökutækja á vegum innan bandalagsins að geta farið fram við bestu aðstæður bæði hvað varðar öryggi og samkeppnisskilyrði milli farmflytjenda í aðildarríkjunum.
- 3) Vaxandi umferð á vegum ásamt auknum hættum og óþægindum sem af henni hljótaskapar álíka alvarleg öryggisvandamál af svipuðum toga í öllum aðildarríkjunum.
- 4) Núverandi prófunarstaðlar og -aðferðir eru breytilegar frá einu aðildarríki til annars og þetta ástand leiðir af sér ójafnvægi hvað varðar öryggi og umhverfisvernd vegna prófaðra ökutækja sem notuð eru í aðildarríkjunum. Þetta ástand getur enn fremur haft áhrif á samkeppnisskilyrði flutningafyrirtækja í hinum ýmsu aðildarríkjum.
- 5) Þess vegna er nauðsynlegt að samhæfa eins og unnt er tíðni prófana og skyldubundin prófunaratriði.
- 6) Prófanir á ökutækjum sem eru í notkun eiga að vera tiltölulega einfaldar, fljótlegar og ódýrar.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 46, 17. 2. 1997, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 33/97 frá 29. maí 1997 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 193, 4. 7. 1996, bls. 5 og 31.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 39, 12. 2. 1996, bls. 24.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 29. febrúar 1996 (Stjtið. EB nr. C 78, 18. 3. 1996, bls. 27), sameiginleg afstaða ráðsins frá 18. júní 1996 (Stjtið. EB nr. C 248, 26. 8. 1996, bls. 49) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 24. október 1996 (Stjtið. EB nr. C 347, 18. 11. 1996).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 47, 18. 2. 1977, bls. 47. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/23/EB (Stjtið. EB nr. L 147, 14. 6. 1994, bls. 6).

- 7) Því ber að samþykkja sérstakar tilskipanir sem ákvarða lágmarksstaðla og -aðferðir bandalagsins og farið verður eftir við prófun þeirra atriða sem tilgreind eru í II. viðauka.
- 8) Þar til annað verður ákveðið skulu staðlar einstakra ríkja gilda áfram um þau atriði sem ekki er mælt fyrir um í sértilskipunum.
- 9) Nauðsynlegt er að hægt sé með skjóttum hætti að laga staðla og aðferðir sem kveðið er á um í sértilskipunum að tækniframförum og til að auðvelda framkvæmd ákvæðanna sem sett eru í þessu skyni þarf að setja reglur um nána samvinnu milli aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar innan nefndar um aðlögun að tækniframförum á prófunum á aksturshæfni.
- 10) Með tilliti til hemlakerfa er of snemmt að ákveða gildi fyrir stillingu á þrýstingi og hleðslutíma lofts o.s.frv. vegna mismunandi prófunarbúnaðar og -aðferða innan bandalagsins.
- 11) Fyrirhugað er að breyta þessari tilskipun enn frekar og mæla fyrir um samhæfðar og bætтар prófunaraðferðir.
- 12) Þar til teknar verða upp samhæfðar prófunaraðferðir og -reglur geta aðildarríkin sjálf ákveðið hvaða aðferðir eru notaðar til að skera úr um hvort hlutaðeigandi ökutæki uppfylla hemlunarkröfur.
- 13) Sérhverju aðildarríki ber að fylgjast með gæðum prófana á aksturshæfni og aðferðum við þær innan sinnar eigin lögsögu.
- 14) Framkvæmdastjórninni ber að sannprófa með hvaða hætti ákvæðum þessarar tilskipunar er beitt og senda Evrópuþinginu og ráðinu reglulega skýrslu um niðurstöður sínar.
- 15) Allir sem fást við prófun ökutækja kannast við að prófunaraðferð og það hvort ökutæki sem á að prófa er hlaðið, hlaðið að hluta eða óhlaðið, hefur áhrif á hvernig prófunaraðilar skera úr um aksturshæfni með tilliti til hemlunar.

- 16) Með því að setja forskrift að viðmiðunargildum hemlunarkrafts við ýmis hleðsluskilyrði fyrir hverja gerð ökutækis ætti trú manna á þessum prófunum að aukast. Þessi tilskipun gerir kleift að prófa eftir þessu fyrirkomulagi í stað þess að miða prófun við lágmarksafkastagildi fyrir hvern flokk ökutækja.
- 17) Að því er varðar hemlakerfi tekur tilskipun þessi aðallega til ökutækja sem hafa hlotið gerðarviðurkenningu fhlotu samkvæmt ákvæðum tilskipunar 71/320/EBE ⁽¹⁾ þótt viðurkennt sé að tilteknar gerðir ökutækja hafi hlotið slíka viðurkenningu samkvæmt innlendum stöðlum sem geta vikið frá kröfum þessarar tilskipunar.
- 18) Aðildarríkin geta fært út svið hemlaprófunar svo að það nái til ökutækja eða prófunaratriða sem eru utan gildissviðs þessarar tilskipunar.
- 19) Aðildarríkin geta hert kröfurnar um hemlaprófun eða aukið prófunartíðni.
- 20) Markmiðið með þessari tilskipun er að halda útblástursegnum í lágmarki allan notkunartíma ökutækisins með reglubundnum prófunum á útblæstri og að tryggja að ökutæki sem valda mikilli mengun séu tekin úr notkun þar til þeim hefur verið komið í lag.
- 21) Röng stilling og ófullnægjandi viðhald hefur ekki einungis slæm áhrif á hreyfilinn, heldur einnig á umhverfið, þar eð það leiðir til aukinnar mengunar og eldsneytiseyðslu. Mikilvægt er að flutningar verði umhverfisvænir.
- 22) Þegar um er að ræða þrýstikveikjuhreyfla (dísilhreyfla) telst mæling á reykþéttni útblásturslofts gefa nægar upplýsingar um ástand ökutækisins að því er útblástur varðar.
- 23) Þegar um er að ræða bensínhreyfla með neistakveikju telst mæling á kolmónoxíði frá útblástursröri með hreyfilinn í hægagangi gefa nægar upplýsingar um ástand ökutækisins að því er útblástur varðar.
- 24) Gera verður ráð fyrir að hlutfall þeirra ökutækja sem standast ekki prófanir vegna mengunar í útblæstri sé hátt ef þeim er ekki haldið reglulega við.
- 25) Þegar um er að ræða ökutæki með bensínhreyfli sem kveðið er á um í gerðarviðurkenningarstöðlum að skuli hafa háþróaðan búnað til að takmarka mengun í útblæstri, svo sem þrefaldan hvarfakút með „lambda“-nema, skulu prófunarstaðlar fyrir reglubundnar prófanir vera strangari en fyrir venjuleg ökutæki.
- 26) Aðildarríkin geta, ef við á, undanskilið tiltekin ökutæki sem hafa sögulegt gildi frá gildissviði þessarar tilskipunar.

Þau geta einnig sett eigin staðla um prófanir á slíkum ökutækjum. Það má þó ekki leiða til þess að strangari staðlar séu settir en þeir sem ökutækin voru í upphafi hönnuð til að uppfylla.

- 27) Sá kostur skal vera fyrir hendi að aðlaga þessa tilskipun með vissu millibili svo að tekið verði tillit til þróunar í smíði ökutækja, sem auðveldar prófanir ökutækja sem eru í notkun, og til prófunaraðferða sem gefa betri mynd af raunverulegu ástandi ökutækisins við notkun.
- 28) Samkvæmt tilskipun ráðsins 92/6/EBE ⁽²⁾ er krafist uppsetningar og notkunar búnaðar sem takmarkar hraða í tilteknum flokkum ökutækja á vegum.
- 29) Uns tækniframfarir hafa gert kleift að auðvelda eftirlit með hraðatakmarkunarbúnaði er engu að síður á þessu stigi unnt við prófun á aksturshæfni að framkvæma röð prófana á tilteknum hlutum slíks búnaðar þegar því verður komið við.
- 30) Eins og sakir standa er aðildarríkjunum ætlað að fylgjast með því hvort hraðatakmarkunarbúnaður starfi eðlilega og beita þeim aðferðum sem þeim finnst henta í því skyni. Stefnt er að því að samhæfa prófunaraðferðir og -staðla þegar aðstæður leyfa.
- 31) Framkvæmdastjórninni ber að leggja mat á prófanir, sem fara fram til þess að komast að því hvort hraðatakmarkunarbúnaður sem er í notkun starfi eðlilega, og senda ráðinu skýrslu þar um. Niðurstöður skýrslunnar verða grundvöllur að frekari tillögum að breytingum á reglum sem gilda um hraðatakmarkunarbúnað.
- 32) Tæknilegar kröfur að því er varðar leigubifreiðar og sjúkrabifreiðar eru svipaðar þeim sem gilda um einkabifreiðar. Því kunna þau atriði sem prófa á að vera svipuð þótt tíðni prófana sé mismunandi.
- 33) Með hliðsjón af þeim áhrifum sem búast má við að þessi tilskipun hafi á umræddu sviði, og með tilliti til dreifræðisreglunnar, eru þær ráðstafanir bandalagsins sem kveðið er á um í þessari tilskipun nauðsynlegar til þess að koma á samhæfðum reglum um prófanir á aksturshæfni, koma í veg fyrir röskun á samkeppni milli farmflytjenda á vegum og tryggja að eftirlit með ökutækjum og viðhald þeirra sé fullnægjandi. Aðildarríkin geta ekki ein og sér náð þessum markmiðum á fullnægjandi hátt.
- 34) Þessi tilskipun breytir í engu skuldbindingum aðildarríkjanna varðandi frest til að setja innlend lög og koma ákvæðum tilskipana sem hafa verið felldar úr gildi til framkvæmda.

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 71/320/EBE frá 26. júlí 1971 um samræmingu laga aðildarríkjanna um hemlabúnað á vissum tegundum vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra (Stjtið. EB nr. L 202, 6. 9. 1971, bls. 37). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 91/422/EBE (Stjtið. EB nr. L 233, 22. 8. 1991, bls. 21).

⁽²⁾ Tilskipun ráðsins 92/6/EBE frá 10. febrúar 1992 um uppsetningu og notkun búnaðar sem takmarkar hraða í tilteknum flokkum vélknúinna ökutækja innan bandalagsins (Stjtið. EB nr. L 57, 2. 3. 1992, bls. 27).

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:**I. KAFLI****Almenn ákvæði****1. gr.**

1. Í hverju aðildarríki um sig skulu vélknúin ökutæki sem eru skráð í því ríki gangast undir reglubundnar prófanir á aksturshæfni, ásamt eftirvögnum og festivögnum þeirra, í samræmi við tilskipun þessa, einkum I. og II. viðauka við hana.

2. Í I. og II. viðauka eru tilgreindir þeir flokkar ökutækja sem ber að prófa, tíðni prófana á aksturshæfni og skyldubundin prófunaratriði.

2. gr.

Prófanir á aksturshæfni ökutækja sem kveðið er á um í þessari tilskipun skulu framkvæmdar af ríkinu eða af opinberri stofnun tilnefndri af því eða aðilum eða stofnunum sem ríkið tilnefnir og undir yfirumsjón þess, meðal annars einkaaðilum sem til þess hafa fengið fullt umboð. Aðildarríkin skulu tryggja að prófanir á ökutækjum séu hlutlægar og standist strangar gæðakröfur, einkum þegar fyrirtæki sem eru tilnefnd sem prófunarstöðvar starfa einnig sem viðgerðarverkstæði.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera þær ráðstafanir sem þau telja nauðsynlegar til að unnt sé að sanna að ökutæki hafi gengist undir og staðist prófun á aksturshæfni sem fullnægir að minnsta kosti ákvæðum þessarar tilskipunar.

Tilkynna ber hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni um þessar ráðstafanir.

2. Sérhvert aðildarríki skal viðurkenna gögn frá öðru aðildarríki, á sama hátt og sín eigin, sem sanna að vélknúin ökutæki sem er skráð á yfirráðasvæði þess síðarnefnda, ásamt eftirvagni eða festivagni þess, hafi gengist undir og staðist prófun á aksturshæfni, sem fullnægir að minnsta kosti ákvæðum þessarar tilskipunar.

3. Aðildarríkin skulu beita viðeigandi málsmeðferð til að ganga úr skugga um, eftir því sem unnt er, að hemlunarafköst ökutækja sem eru skráð á yfirráðasvæði þeirra séu í samræmi við kröfur sem eru tilgreindar í þessari tilskipun.

II. KAFLI**Undanþágur og frávik****4. gr.**

1. Aðildarríkin geta undanskilið frá gildissviði þessarar tilskipunar ökutæki í eigu hers, lögreglu og slökkviliðs.

2. Aðildarríkin geta, að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina, undanskilið frá gildissviði þessarar tilskipunar eða sett sérákvæði um tiltekin ökutæki sem eru starfrækt eða notuð við óvenjulegar aðstæður svo og ökutæki sem eru aldrei eða mjög sjaldan í umferð á aðalvegum, þar með talin ökutæki sem hafa sögulegt gildi og framleidd voru fyrir 1. janúar 1960, eða hafa verið tekin úr umferð tímabundið.

3. Aðildarríkin geta, að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina, sett eigin staðla um prófun ökutækja sem talin eru hafa sögulegt gildi.

5. gr.

Þrátt fyrir ákvæðin í I. og II. viðauka geta aðildarríkin:

- flýtt dagsetningu fyrstu lögbundnu prófunar á aksturshæfni ökutækis og, ef við á, krafist prófunar áður en ökutækið er skráð,
- stýtt tímabilið frá einni lögbundinni prófun til þeirrar næstu,
- lögbundið prófanir á aukabúnaði,
- fjölgað prófunaratriðum,
- bætt við öðrum flokkum ökutækja sem eru skylduð til að gangast undir reglubundnar prófanir,
- mælt fyrir um sérstakar viðbótarprófanir,
- krafist strangari lágmarksreglna um hemlavirkni en tilgreindar eru í II. viðauka fyrir ökutæki sem eru skráð á yfirráðasvæði þeirra og kveðið á um prófun ökutækja með þyngri farm, að því tilskildu að slíkar kröfur séu ekki strangari en þær sem koma fram í upprunalegri gerðarviðurkenningu ökutækisins.

6. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði I. og II. viðauka geta aðildarríkin fram til 1. janúar 1993:

- frestað dagsetningu fyrstu lögbundnu prófunar á aksturshæfni ökutækis,
- lengt tímabilið frá einni lögbundinni prófun til þeirrar næstu,
- fækkað prófunaratriðum,
- breytt flokkun ökutækja sem lögbundin prófun á aksturshæfni er gerð á,

að því tilskildu að prófun á aksturshæfni sé gerð á öllum léttflutningabifreiðum sem um getur í 5. lið I. viðauka fyrir þann dag í samræmi við þessa tilskipun.

Í þeim aðildarríkjum þar sem ekkert kerfi til reglulegra prófana á aksturshæfni var fyrir hendi 28. júlí 1988, sambærilegt við það sem gert er ráð fyrir í þessari tilskipun fyrir þennan flokk ökutækja, skal 1. mgr. þó gilda til 1. janúar 1995.

2. Að því er varðar einkabifreiðar þær sem um getur í 6. lið I. viðauka gilda ákvæði 1. mgr. til 1. janúar 1994.

Í þeim aðildarríkjum þar sem ekkert kerfi til reglulegra prófana á aksturshæfni var fyrir hendi þann 31. desember 1991, sambærilegt við það sem gert er ráð fyrir í þessari tilskipun fyrir þennan flokk ökutækja, skal 1. mgr. þó gilda til 1. janúar 1998.

III. KAFLI

Lokaákvæði

7. gr.

1. Ráðið skal, með auknum meirihluta og að fenginni tillögu framkvæmdastjórnarinnar, samþykkja þær sértilskipanir sem nauðsynlegar eru til að ákvarða lágmarksstaðla og aðferðir vegna prófana á atriðunum sem tilgreind eru í II. viðauka.

2. Allar breytingar sem nauðsynlegar eru til að laga að tækniþróuninni staðla og aðferðir sem eru ákvörðuð í sértilskipunum skal samþykkja samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 8. gr.

8. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar um aðlögun að tækniframförum á tilskipuninni um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra, hér á eftir kölluð „nefndin“, og í eru fulltrúar aðildarríkjanna ásamt fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar sem jafnframt er formaður.

2. Nefndin setur sér starfsreglur.

3. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álit sínu á drögunum fyrir þau tímamörk sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitin skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðið á að samþykkja samkvæmt tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Ákvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

4. a) Framkvæmdastjórnin skal samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.

b) Séu fyrirhugaðar ráðstafanir ekki í samræmi við álit nefndarinnar, eða skili nefndin ekki álit, ber

framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

Hafi ráðið ekki aðhafst innan þriggja mánaða frá því að tillagan var lögð fyrir það skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir.

9. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 1998, senda ráðinu skýrslu um framkvæmd prófana á aksturshæfni einkabifreiða ásamt nauðsynlegum tillögum, einkum með tilliti til tíðni og innihalds prófananna.

2. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en þremur árum eftir að reglulegum prófunum á hraðatakörkunarbúnaði er komið á, ganga úr skugga um, með hliðsjón af fenginni reynslu, hvort tilskildar prófanir dugi til að hafa upp á hraðatakörkunarbúnaði sem er ábótavant eða sem átt hefur verið við eða hvort breyta þurfi gildandi reglum.

10. gr.

Tilskipanirnar sem taldar eru upp í A-hluta III. viðauka eru hér með felldar úr gildi frá og með þeim degi sem er tilgreindur í 11. gr., með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi frest til að setja innlend lög og hrinda þeim í framkvæmd sem mælt er fyrir um í B-hluta III. viðauka.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipanirnar sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samanburðartöflunni í IV. viðauka.

11. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 9. mars 1998. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynlegar ráðstafanir til þess að hrinda prófunarkerfinu sem kveðið er á um í þessari tilskipun í framkvæmd. Ráðstafanirnar sem eru samþykktar skulu vera árangursríkar, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.

12. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi frá því að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

13. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. desember 1996.

Fyrir hönd ráðsins,

S. BARRETT

forseti.

I. VIÐAUKI**FLOKKAR ÖKUTÆKJA SEM PRÓFANIR Á AKSTURSHÆFNI GILDA UM
OG TÍÐNI PRÓFANA**

Flokkur ökutækja	Tíðni prófana
1. Vélknúin ökutæki sem notuð eru til farþegaflutninga, með fleiri en átta sætum, fyrir utan sæti ökumanns	Ári eftir að ökutækið er fyrst tekið í notkun, einu sinni á ári eftir það
2. Vélknúin ökutæki sem notuð eru til vöruflutninga með leyfilegum hámarks-massa yfir 3 500 kg	Ári eftir að ökutækið er fyrst tekið í notkun, einu sinni á ári eftir það
3. Eftirvagnar og festivagnar með leyfilegum hámarks massa yfir 3 500 kg	Ári eftir að ökutækið er fyrst tekið í notkun, einu sinni á ári eftir það
4. Leigubifreiðar og sjúkrabifreiðar	Ári eftir að ökutækið er fyrst tekið í notkun, einu sinni á ári eftir það
5. Vélknúin ökutæki með að minnsta kosti fjórum hjólum, sem eru að jafnaði notuð til vöruflutninga á vegum, með leyfðan heildarmassa sem er ekki yfir 3 500 kg, að undanskildum dráttarvélum og tækjum til landbúnaðar	Fjórum árum eftir að ökutækið er fyrst tekið í notkun, annað hvert ár eftir það
6. Vélknúin ökutæki með að minnsta kosti fjórum hjólum, notuð til farþegaflutninga, með átta sætum að hámarki fyrir utan sæti ökumanns	Fjórum árum eftir að ökutækið er fyrst skráð, annað hvert ár eftir það

II. VIÐAUKI

ATRÍÐI SEM LÖGBODIÐ ER AÐ PRÓFA

Prófunin skal ná að minnsta kosti til eftirtalinna atriða, að því tilskildu að um sé að ræða skyldubundinn búnað í viðkomandi aðildarríki fyrir það ökutæki sem verið er að prófa.

Prófanirnar sem fjallað er um í þessum viðauka má framkvæma án þess að taka ökutækið í sundur.

Finnist eitthvað athugavert í prófunaratriðunum hér á eftir skulu lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum setja reglur um þau skilyrði sem sett eru fyrir akstri ökutækisins þar til önnur aksturshæfniprófun fer fram.

ÖKUTÆKI Í 1., 2., 3., 4., 5. OG 6. FLOKKI

1. Hemplakerfi

Prófa skal eftirfarandi atriði í aksturshæfniprófunum á hemlakerfi ökutækja. Niðurstöður prófana sem fást við skoðun á hemlakerfinu skulu, að svo miklu leyti sem gerlegt er, vera jafngildar tæknilegu kröfunum sem eru settar fram í tilskipun 71/320/EBE ⁽¹⁾.

<i>Skoðunar-/prófunaratriði</i>	<i>Athugasemdir</i>
1.1. Vélrænt ástand og virkni	
1.1.1. Snúningsteinn fóthemilsfetils	<ul style="list-style-type: none"> - of stífur - slitin lega - of mikið slit/hlaup
1.1.2. Ástand fetils og færsla hemlastjórnbúnaðar	<ul style="list-style-type: none"> - of mikil eða lítil umframfærsla - hemlastjórnbúnaðurinn sleppir ekki á réttan hátt - hrjúft yfirborð á hemlafetli vantar, er laust eða orðið slétt af sliti
1.1.3. Sogdæla eða þjappa og geymar	<ul style="list-style-type: none"> - of langan tíma tekur að ná upp nægum loft-/undirþrýstingi fyrir rétta hemlavirkni - ónógur loft-/undirþrýstingur til að beita hemlinum að minnsta kosti tvisvar eftir að viðvörunarbúnaður hefur farið í gang (eða mælir sýnir að hættumörkum er náð) - loftleki veldur sýnilegu þrýstingsfalli eða loft heyrir streyma út
1.1.4. Viðvörunarbúnaður eða mælir sem gefur til kynna of lágan þrýsting	<ul style="list-style-type: none"> - bilun eða galli í mæli eða viðvörunarbúnaði sem gefur til kynna of lágan þrýsting
1.1.5. Handvirkur hemlalagi	<ul style="list-style-type: none"> - brotinn, skemmdur eða slitinn stjórnbúnaður - bilun í hemlalagi - stjórnbúnaður er ekki nógu vel festur við gorm lokans eða lokinn er laus - tengingar eru lausar eða leki í kerfinu - ónóg virkni
1.1.6. Stöðuhemill, stöðuhemilsarmur, stöðuhemilshak	<ul style="list-style-type: none"> - stöðuhemilshak heldur ekki nægilega vel - of mikið slit á snúningsteini eða tannkambi - of mikil færsla á stöðuhemilsarmi sem bendir til rangrar stillingar

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 71/320/EBE frá 26. júlí 1971 um samræmingu laga aðildarríkjanna um hemlabúnað á vissum tegundum vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra (Stjtið. EB nr. L 202, 6. 9. 1971, bls. 37). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 91/422/EBE (Stjtið. EB nr. L 233, 22. 8. 1991, bls. 21).

<i>Skóðunar-/prófunaratriði</i>	<i>Athugasemdir</i>
1.1.7. Lokar (hemlalokar, stjórnlokar, stillar o.s.frv.)	<ul style="list-style-type: none"> - skaddaðir, of mikið loftútstreymi - of mikil olíueyðsla í þjöppunni - ótrygg/ófullnægjandi festing - hemlavökvi lekur
1.1.8. Tengingar fyrir hemla eftirvagna	<ul style="list-style-type: none"> - bilaðir lokunarkranar eða sjálfvirkir lokar - ótrygg/ófullnægjandi festing - of mikill leki
1.1.9. Orkulager eða þrýstiloftsgeymir	<ul style="list-style-type: none"> - skaddaður, ryðgaður eða lekur - afrennslibúnaður er óvirkur - ótrygg/ófullnægjandi festing
1.1.10. Hemlaaflliði, höfuðdæla (vökvakerfi)	<ul style="list-style-type: none"> - affliðinn er bilaður eða óvirkur - höfuðdælan er biluð eða lek - höfuðdælan er ekki nægilega vel fest - hemlavökvi er ekki nægur - lok á höfuðdælu vantar - gaumljós fyrir hemlavökva logar eða er bilað - viðvörunarbúnaður fyrir hemlavökva virkar ekki rétt
1.1.11. Hemlarör	<ul style="list-style-type: none"> - hætta á bilun eða broti - leki frá rörum eða roratengingum - skemmdir eða mikið ryð - rangar tengingar
1.1.12. Hemlaslöngur	<ul style="list-style-type: none"> - hætta á bilun eða broti - skemmdir, slit, slöngur eru of stuttar eða snúnar - leki frá slöngum eða tengingum - slöngur þenjast út undir þrýstingi - slöngur eru gljúpar
1.1.13. Hemlahlífar (fóðringar, klossar)	<ul style="list-style-type: none"> - mikið slit - óhreinindi (olfa, feiti o.s.frv.)
1.1.14. Hemlaskálar, hemladiskar	<ul style="list-style-type: none"> - mikið slit eða rispur, sprungur, brot eða lélegar festingar - óhreinindi (olfa, feiti o.s.frv.) - festingarplata er laus;
1.1.15. Hemlaleiðslur, stangir, armar, tengingar	<ul style="list-style-type: none"> - leiðslur eru skemmdar eða með ójöfnum - mikið slit eða ryð - tengingar við leiðslur eða stangir eru ótryggar - bilun í kapalstýringum - stíðleiki í hemlakerfinu - óeðlileg hreyfing á örmum, stöngum eða tengingum sem bendir til rangrar stillingar eða slits
1.1.16. Hemlastrokkar (m.a. gormhemlar eða vökvahjöldælur)	<ul style="list-style-type: none"> - brotnir eða skemmdir - leki - ótrygg/ófullnægjandi festing - mikið ryð - of mikil færsla á bullu eða blöðku - rykvarnarhlíf vantar eða hún er mikið skemmd

<i>Skóðunar-/prófunaratriði</i>	<i>Athugasemdir</i>
1.1.17. Hleðslustýrður hemlajöfnunarloki	<ul style="list-style-type: none"> - biluð tenging - röng stilling - fastur, virkar ekki - vantar
1.1.18. Sjálfvirkur stillibúnaður	<ul style="list-style-type: none"> - fastur eða hreyfist óeðlilega, slit eða röng stilling - bilaður
1.1.19. Hamlari (ef hann er uppsettur eða er krafist)	<ul style="list-style-type: none"> - ótryggar tengingar eða festingar - bilaður
1.2. Afköst og skilvirkni aksturshemils	
1.2.1. Afköst (aukast jafnt upp í hámark)	<ul style="list-style-type: none"> - ófullnægjandi hemlaátak á einu eða fleiri hjólum - hemlaátak á einhverju hjóli er undir 70% af mesta átaki sem er skráð á öðru hjóli á sama ás. Við hemlaprófun á vegi vikur ökutækið verulega frá beinni stefnu - hemlaátak eykst ekki jafnt (tekur skarpt í) - hemlunartími er óeðlilega langur á einhverju hjóli - óstöðugt hemlaátak vegna skakkra diska eða ávala á skálum
1.2.2. Skilvirkni	<ul style="list-style-type: none"> - hemlunarhlutfall miðað við leyfilegan hámarks massa eða, ef um er að ræða festivagna, summu leyfilegrar áshleðslu, þar sem því verður við komið, er lægra en eftirfarandi: Lágmarkshemlunarvirkni <ol style="list-style-type: none"> 1. flokkur: 50% ⁽¹⁾ 2. flokkur: 43% ⁽²⁾ 3. flokkur: 40% ⁽³⁾ 4. flokkur: 50% 5. flokkur: 45% ⁽⁴⁾ 6. flokkur: 50% - eða hemlunarátak er minna en viðmiðunargildin sem framleiðandi ökutækisins tilgreinir fyrir ás ökutækisins⁽⁵⁾
1.3. Afköst og skilvirkni neyðarhemils (ef um sérstakt kerfi er að ræða)	
1.3.1. Afköst	<ul style="list-style-type: none"> - hemlar eru óvirkir öðrum megin - hemlaátak á einhverju hjóli er undir 70% af mesta átaki sem er skráð á öðru hjóli á sama ási - hemlaátak eykst ekki jafnt (tekur skarpt í) - sjálfvirkir hemlunarkerfi eftirvagns virkar ekki
1.3.2. Skilvirkni	<ul style="list-style-type: none"> - fyrir alla flokka ökutækja, hemlunarhlutfall er minna en 50% ⁽⁶⁾ af afköstum aksturshemils samkvæmt skilgreiningu í lið 1.2.2 miðað við leyfilegan hámarks massa eða, ef um er að ræða festivagna, summu leyfilegrar áshleðslu
1.4. Afköst og skilvirkni stöðuhemils	
1.4.1. Afköst	<ul style="list-style-type: none"> - hemlar eru óvirkir öðrum megin
1.4.2. Skilvirkni	<ul style="list-style-type: none"> - fyrir alla flokka ökutækja, hemlunarhlutfall er minna en 16% miðað við leyfilegan hámarks massa eða, fyrir vélknúin ökutæki, minna en 12% miðað við leyfilegan samanlagðan hámarks massa ökutækis, hvort sem reynist herra

<i>Skóðunar-/prófunaratriði</i>	<i>Athugasemdir</i>
1.5. Afköst hamlara eða útblásturshemla	- skilvirkni eykst ekki jafnt (hamlari) - bilun
1.6. Hemlar með læsivarnarbúnaði	- læsivarnarbúnaðurinn virkar ekki rétt - bilun

(¹) 48% fyrir ökutæki í 1. flokki sem hafa ekki ABS eða verið gerðarviðurkennd fyrir 1. október 1991 (frá og með þeim degi var bannað að taka í notkun í fyrsta sinn án EB-gerðarviðurkenningar íhluta) (tilskipun 71/320/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/194/EBE, Stjtið. EB nr. L 92, 9. 4. 1988, bls. 47).

(²) 45% fyrir ökutæki sem voru skráð eftir 1988 eða frá þeim degi sem tilskipun 71/320/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/647/EBE (Stjtið. EB nr. L 380, 31. 12. 1985, bls. 1), er beitt samkvæmt innlendra löggjöf aðildarríkjanna og skal síðari dagsetningin gilda.

(³) 43% fyrir festivagna og tengivagna sem voru skráðir eftir 1988 eða frá þeim degi sem tilskipun 71/320/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/647/EBE, er beitt samkvæmt innlendra löggjöf aðildarríkjanna, og skal síðari dagsetningin gilda.

(⁴) 50% fyrir ökutæki í 5. flokki sem voru skráð eftir 1988 eða frá þeim degi sem tilskipun 71/320/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/647/EBE, er beitt samkvæmt innlendra löggjöf aðildarríkjanna, og skal síðari dagsetningin gilda.

(⁵) Viðmiðunargildi fyrir ás ökutækisins er það hemlunarátak (tilgreint í nýtonum) sem er nauðsynlegt til að ná tilgreindum lágmarkshemlunarkrafti miðað við þá þyngd ökutækis sem prófað er við.

(⁶) Lágmarksafköst neyðarhemla ökutækja í 2. og 5. flokki skal vera 2,2 m/s² (þar sem tilskipun 71/320/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/647/EBE, tekur ekki til afkasta neyðarhemla).

ÖKUTÆKI Í 1., 2. og 3.	FLOKKI ÖKUTÆKI Í 4., 5. og 6. FLOKKI
2. Stýrisbúnaður og stýrishjól	2. Stýrisbúnaður
2.1. Vélrænt ástand	2.1. Vélrænt ástand
2.2. Stýrishjól	2.2. Hlaup í stýri
2.3. Hlaup í stýri	2.3. Festing stýrisbúnaðar
2.4. Hjólalegur	
3. Útsýn	3. Útsýn
3.1. Sjónsvið	3.1. Sjónsvið
3.2. Ástand glerja	3.2. Ástand glerja
3.3. Baksýnispeglar	3.3. Baksýnispeglar
3.4. Rúðuþurrkur	3.4. Rúðuþurrkur
3.5. Rúðusprautur	3.5. Rúðusprautur
4. Ljósaker, glitaugu og rafbúnaður	4. Ljósabúnaður
4.1. Ljósaker fyrir háljós og lágljós	4.1. Ljósaker fyrir háljós og lágljós
4.1.1. Ástand og virkni	4.1.1. Ástand og virkni
4.1.2. Stilling	4.1.2. Stilling
4.1.3. Rofar	4.1.3. Rofar
4.1.4. Ljósnytni (visual efficiency)	
4.2. Hliðarljósaker og ljósaker sem afmarka lengd og breidd	4.2. Ástand og virkni, ástand glers í ljósakerum, litur og ljósnytni:
4.2.1. Ástand og virkni	4.2.1. Hliðar- og afturljósakera
4.2.2. Litur og ljósnytni	4.2.2. Hemlaljósakera
	4.2.3. Stefnumljósakera
	4.2.4. Bakkljósakera
	4.2.5. Þokuljósakera
	4.2.6. Ljósakera við skráningarmerki að aftan
	4.2.7. Glitaugna
	4.2.8. Hættuljósakera

ÖKUTÆKI Í 1., 2. og 3.		FLOKKI ÖKUTÆKI Í 4., 5. og 6. FLOKKI	
4.3.	Hemlaljósaker		
4.3.1.	Ástand og virkni		
4.3.2.	Litur og ljósnýtni		
4.4.	Stefnuljósaker		
4.4.1.	Ástand og virkni		
4.4.2.	Litur og ljósnýtni		
4.4.3.	Rofar		
4.4.4.	Blikktíðni		
4.5.	Þokuljósaker að framan og aftan		
4.5.1.	Staðsetning		
4.5.2.	Ástand og virkni		
4.5.3.	Litur og ljósnýtni		
4.6.	Bakkljósaker		
4.6.1.	Ástand og virkni		
4.6.2..	Litur og ljósnýtni		
4.7.	Ljósaker við skráningarkerki að aftan		
4.8.	Glitaugu - ástand og litur		
4.9.	Gaumljós		
4.10.	Raftengingar milli dráttarþreifreiðar og eftirvagns eða festivagns		
4.11.	Rafmagnsleiðslur		
5.	Ásar, hjól, hjólbarðar, fjöðrun	5.	Ásar, hjól, hjólbarðar, fjöðrun
5.1.	Ásar	5.1.	Ásar
5.2.	Hjól og hjólbarðar	5.2.	Hjól og hjólbarðar
5.3.	Fjöðrun	5.3.	Fjöðrun
6.	Grind og viðfestur búnaður	6.	Grind og viðfestur búnaður
6.1.	Grind eða burðarvirki og viðfestur búnaður	6.1.	Grind eða burðarvirki og viðfestur búnaður
6.1.1.	Almennt ástand	6.1.1.	Almennt ástand
6.1.2.	Útblástursrör og hljóðdeyfar	6.1.2.	Útblástursrör og hljóðdeyfar
6.1.3.	Eldsneytisgeymir eða -leiðslur	6.1.3.	Eldsneytisgeymir eða -leiðslur
6.1.4.	Rúmmálseiginleikar og ástand hlífðarbúnaðar að aftan, vöruflutningabifreiðar	6.1.4.	Festingar varahjóls
6.1.5.	Festingar varahjóls	6.1.5.	Öryggi tengibúnaðar (ef hann er áfestur)
6.1.6.	Tengibúnaður dráttarþreifreiða, eftirvagna og festivagna		
6.2.	Hús og yfirbygging	6.2.	Yfirbygging
6.2.1.	Almennt ástand	6.2.1.	Ástand burðarvirkis
6.2.2.	Festingar	6.2.2.	Hurðir og læsingar
6.2.3.	Hurðir og læsingar		
6.2.4.	Gólf		
6.2.5.	Sæti ökumanns		
6.2.6.	Fótbretti		

ÖKUTÆKI Í 1., 2. og 3.	FLOKKI ÖKUTÆKI Í 4., 5. og 6. FLOKKI
7. Annar búnaður	7. Annar búnaður
7.1. Öryggisbelti	7.1. Festing sætis ökumanns
7.2. Slökkvitæki	7.2. Festing rafgeymis
7.3. Lásar og þjófavörn	7.3. Hljóðmerkjabúnaður
7.4. Viðvörðunarbúnaður	7.4. Viðvörðunarbúnaður
7.5. Sjúkrakassi	7.5. Öryggisbelti
7.5.1. Öryggi festinga	7.5.2. Ástands öryggisbelti
7.5.3. Virkni	
7.6. Hjólaskorður	
7.7. Hljóðmerkjabúnaður	
7.8. Hraðamælir	
7.9. Snúningshraðariti (til staðar og tryggilega innsiglaður) <ul style="list-style-type: none"> - eftirlit með að plata snúningshraðarita sé gild ef hann er lögboðin samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 3821/85 ⁽¹⁾ - í vafa, eftirlit með hvort nafnummál eða stærð hjólbarða sé í samræmi við upplýsingarnar á plötu snúningshraðaritans - eftirlit með, ef við verður komið, að innsigli snúningshraðarita sé óbrotið og einnig önnur vörn gegn því að átt sé við tengingar á ólöglegan hátt 	
7.10. Hraðatakmarkunarbúnaður <ul style="list-style-type: none"> - eftirlit með, ef við verður komið, að hraðatakmarkunarbúnaði sé komið fyrir eins og mælt er fyrir um í tilskipun 92/6/EBE ⁽²⁾ - eftirlit með að plata hraðatakmarkunarbúnaðar sé gild - eftirlit með, ef við verður komið, að innsigli hraðatakmarkunarbúnaðar sé óbrotið og einnig önnur vörn gegn því að átt sé við tengingar á ólöglegan hátt 	
8. Óþægindi	8. Óþægindi
8.1. Hávaði	8.1. Hávaði

⁽¹⁾ Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3821/85 frá 20 desember 1985 um að taka upp skráningarbúnað í ökutækjum í flutningum á vegum (Stjtið. EB nr. L 370, 31. 12. 1985, bls. 8). Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2479/95 (Stjtið. EB nr. L 256, 26. 10. 1995, bls. 8).

⁽²⁾ Tilskipun ráðsins 92/6/EBE frá 10. febrúar 1992 um uppsetningu og notkun búnaðar sem takmarkar hraða í tilteknum flokkum vélknúinna ökutækja innan bandalagsins (Stjtið. EB nr. L 57, 2. 3. 1992, bls. 27).

ÖKUTÆKI Í 1., 2., 3., 4., 5. OG 6. FLOKKI

8.2. Útblástursmengun

8.2.1. Vélknúin ökutæki með rafkveikjuhreyfla (bensínhreyfla)

a) Þar sem útblæstri er ekki stjórnað með háþrúðum mengunarvarnarbúnaði, svo sem þreföldum hvarfakút með „lambda“-nema:

1. Sjónskoðun á útblásturskerfinu til að ganga úr skugga um að það leki ekki.
2. Ef við á, sjónræn skoðun mengunarvarnarkerfisins til að ganga úr skugga um að tilskilinn búnaður sé fyrir hendi.

Þegar hreyfillinn hefur verið hitaður upp í hæfilegan tíma (með hliðsjón af fyrirmælum framleiðanda ökutækisins) er styrkur kolmónoxíðs (CO) í útblásturslofti mældur með hreyfilinn í hægagangi (án álags).

Leyfilegur hámarksstyrkur kolmónoxíðs í útblásturslofti er sá styrkur sem framleiðandi ökutækisins gefur upp. Ef þessar upplýsingar liggja ekki fyrir eða ef lögbær yfirvöld í aðildarríkinu ákveða að nota þær ekki sem viðmiðunargildi má styrkur kolmónoxíðs ekki vera meiri en hér segir:

- Þegar um er að ræða ökutæki sem eru skráð eða fyrst tekin í notkun á tímabilinu frá þeim degi þegar ökutækið á að vera í samræmi við tilskipun 70/220/EEB⁽¹⁾ að kröfu aðildarríkjanna og til 1. október 1986: kolmónoxíð - 4,5 % af rúmmáli,
- Þegar um er að ræða ökutæki sem eru skráð eða fyrst tekin í notkun eftir 1. október 1986: kolmónoxíð - 3,5 % af rúmmáli.

b) Þegar útblæstri er stjórnað með háþrúðum mengunarvarnarbúnaði, eins og þreföldum hvarfakút með „lambda“-nema:

1. Sjónræn skoðun á útblásturskerfinu til að ganga úr skugga um að það leki ekki og ekkert vanti í það.
2. Sjónræn skoðun á mengunarvarnarkerfinu til að ganga úr skugga um að tilskilinn búnaður sé fyrir hendi.
3. Ákvörðun á skilvirkni mengunarvarnarbúnaðarins sem er framkvæmd með því að mæla „lambda“-gildið og styrk kolmónoxíðs í útblásturslofti í samræmi við 4. lið eða aðferðir sem framleiðendur mæla með og hafa verið samþykktar við gerðarviðurkenningu. Í hverri prófun er hreyfillinn hitaður upp í samræmi við fyrirmæli framleiðanda ökutækisins.
4. Útblástur úr útblástursröri - markgildi.
  - Mæling með hreyfil í hægagangi: Leyfilegur hámarksstyrkur kolmónoxíðs í útblásturslofti er sá styrkur sem framleiðandi ökutækisins gefur upp. Ef þessar upplýsingar liggja ekki fyrir má styrkur kolmónoxíðs ekki fara yfir 0,5 % af rúmmáli.
  - Mæling við mikinn snúningshraða í hægagangi, hraði hreyfils að minnsta kosti 2 000 snún./mín⁻¹:
Kolmónoxíðstyrkur: hámark 0,3 % af rúmmáli
Lambda: $1 \pm 0,03$ eða í samræmi við forskriftir framleiðanda.

8.2.2. Vélknúin ökutæki með þrýstikveikjuhreyfla (dísilhreyfla)

Mælingar á reykþéttni útblásturslofts við hröðun (frá hægagangi og upp í marksnúningshraða, án álags). Reykþéttnistigið má ekki fara yfir það stig sem er skráð á plötuna samkvæmt tilskipun 72/306/EEB(2). Ef þessar upplýsingar liggja ekki fyrir eða ef lögbær yfirvöld í aðildarríkinu ákveða að nota þær ekki til viðmiðunar eru markgildi gleypnistuðulsins sem hér segir:

Hámarksgildi gleypnistuðuls fyrir:

- dísilhreyfla með innsogi = 2,5 m⁻¹,
- dísilhreyfla með forþjöppu = 3,0 m⁻¹,

eða samsvarandi gildi þegar notaður er búnaður af annarri gerð en þeirri sem notuð er í EB-gerðarviðurkenningu.

Ökutæki sem eru skráð eða fyrst tekin í notkun fyrir 1. janúar 1980 eru undanþegin þessum kröfum.

8.2.3. Prófunarbúnaður

Útblástur ökutækja er prófaður með búnaði sem er hannaður til að mæla nákvæmlega hvort ökutækin séu í samræmi við markgildin sem mælt er fyrir um eða framleiðandi tilgreinir.

- 8.2.4. Ef í ljós kemur við EB-gerðarviðurkenningu að gerð ökutækis er ekki í samræmi við markgildin sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun geta aðildarríkin mælt fyrir um hærri markgildi fyrir þá gerð ökutækis á grundvelli sönnunargagna frá framleiðanda. Þau skulu þegar í stað tilkynna framkvæmdastjórninni það og sendir hún upplýsingarnar áfram til hinna aðildarríkjanna.

- (¹) Tilskipun ráðsins 70/220/EBE frá 20. mars 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá hreyflum ökutækja með rafkveikju (Stjtið. EB nr. L 76, 9. 3. 1970, bls. 1), ásamt leiðréttingu (Stjtið. EB nr. L 81, 11. 4. 1970, bls. 15), eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/12/EB (Stjtið. EB nr. L 100, 19. 4. 1994, bls. 42).
- (²) Tilskipun ráðsins 72/306/EBE frá 2. ágúst 1972 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðgerðir gegn mengandi efnum í útblæstri dísilhreyfla til notkunar í ökutækjum (Stjtið. EB nr. L 190, 20. 8. 1972, bls. 1). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/491/EBE (Stjtið. EB nr. L 238, 15. 8. 1989, bls. 43).

ÖKUTÆKI Í 1., 2. og 3. FLOKKI	ÖKUTÆKI Í 4., 5. og 6. FLOKKI
8.3. Deyfing rafsegultruflana	
9. Viðbótarprófanir á ökutækjum sem notuð eru til fólksflutninga	
9.1. Neyðarútgangar (einnig hamrar til að brjóta rúður), merkingar sem vísa á neyðarútganga	
9.2. Hitakerfi	
9.3. Loftræstikerfi	
9.4. Sætaskipan	
9.5. Innilysing	
10. Auðkenni ökutækis	10. Auðkenni ökutækis
10.1. Skráningarmerki	10.1. Skráningarmerki
10.2. Verksmiðjunúmer	10.2. Verksmiðjunúmer

III. VIÐAUKI

A-HLUTI

Niðurfelldar tilskipanir

(sem um getur í 10. gr.)

Tilskipun ráðsins 77/143/EBE frá 29. desember 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja og eftirvagna sem eru tengdir við þau og tilskipanir um breytingar á henni:

- Tilskipun ráðsins 88/449/EBE,
- Tilskipun ráðsins 91/225/EBE,
- Tilskipun ráðsins 91/328/EBE,
- Tilskipun ráðsins 92/54/EBE,
- Tilskipun ráðsins 92/55/EBE,
- Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/23/EB.

B-HLUTI

Tilskipun	Frestur til	
	lagasetningar	að hrinda í framkvæmd
77/143/EBE (Stjttíð. EB nr. L 47, 18. 2. 1977, bls. 47)	31. desember 1977	31. desember 1977
88/449/EBE (Stjttíð. EB nr. L 222, 12. 8. 1988, bls. 10)	28. júlí 1990	28. júlí 1990
91/225/EBE (Stjttíð. EB nr. L 103, 23. 4. 1991, bls. 3)	1. janúar 1992	1. janúar 1992
91/328/EBE (Stjttíð. EB nr. L 178, 6. 7. 1991, bls. 29)	1. júlí 1993	1. júlí 1993
92/54/EBE (Stjttíð. EB nr. L 225, 10. 8. 1992, bls. 63)	22. júní 1993	22. júní 1993
92/55/EBE (Stjttíð. EB nr. L 225, 10. 8. 1992, bls. 68) að því er varðar ökutækin sem um getur í a-lið liðar 8.2.1 í II. viðauka að því er varðar ökutækin sem um getur í lið 8.2.2 í II. viðauka að því er varðar ökutækin sem um getur í b-lið liðar 8.2.1 í II. viðauka	22. júní 1993	1. janúar 1994 1. janúar 1996 1. janúar 1997
94/23/EB (Stjttíð. EB nr. L 147, 14. 6. 1994, bls. 6)	1. janúar 1997	1. janúar 1997

IV. VIÐAUKI

SAMANBURÐARTAFLA nr. 1

(meginmál)

Þessi tilskipun	77/143/EBE	88/449/EBE	91/225/EBE	91/328/EBE	92/54/EBE	92/55/EBE	94/23/EB
1. mgr. 1. gr.	1. gr.						
2. mgr. 1. gr.	1. mgr. 2. gr.						
2. gr.	4. gr.						
fyrsta undirgrein 1. mgr. 3. gr.	1. mgr. 5. gr.						
önnur undirgrein 1. mgr. 3. gr.	2. mgr. 5. gr.						
2. mgr. 3. gr.	3. mgr. 5. gr.						
3. mgr. 3. gr.							2. gr.
1. mgr. 4. gr.	2. mgr. 2. gr.						
2. mgr. 4. gr.	3. mgr. 2. gr.						
3. mgr. 4. gr.							4. gr.
5. gr. (fyrsti til sjötti undirliður)	3. gr.						
5. gr. (sjöundi undirliður)							3. gr.
1. mgr. 6. gr.	1. mgr. 7. gr.	1. mgr. 1. gr.					
2. mgr. 6. gr.				1. mgr. 1. gr.			
1. og 2. mgr. 7. gr.			1. gr.				
1. til 4. mgr. 8. gr.			1. gr.				

Þessi tilskipun	77/143/EBE	88/449/EBE	91/225/EBE	91/328/EBE	92/54/EBE	92/55/EBE	94/23/EB
1. mgr. 9. gr.	6. gr.	1. mgr. 2. gr.	1. mgr. 2. gr.	3. gr.	1.mgr. 2. gr.	1., 2. og 3. mgr. 2. gr.	1. mgr. 5. gr.
2. mgr. 9. gr.							
10. gr.							
1. mgr. 11. gr.				1. mgr. 2. gr.			
2. mgr. 11. gr.				2. mgr. 2. gr.			
3. mgr. 11. gr.							
12. gr.						4. mgr. 2. gr.	
13. gr.							

SAMANBURÐARTAFLA nr. 2

(flokkar ökutækja sem eru háðir tæknieftirliti)

Þessi tilskipun	77/143/EBE	88/449/EBE	91/225/EBE	91/328/EBE	92/54/EBE	92/55/EBE	94/23/EB
I. viðauki	I. viðauki	2. mgr. 1. gr.		2. mgr. 1. gr.			
1. flokkur	1. flokkur						
2. flokkur	2. flokkur						
3. flokkur	3. flokkur						
4. flokkur	4. flokkur						
5. flokkur							
6. flokkur							

SAMANBURÐARTAFLA nr. 3

(prófunar-/eftirlitsatriði)

Þessi tilskipun	77/143/EBE	88/449/EBE	91/225/EBE	91/328/EBE	92/54/EBE	92/55/EBE	94/23/EB
II. viðauki (*) Inng., fyrsta undirgrein	II. viðauki Inng., fyrsta undirgrein						
Inng., önnur undirgrein					1. mgr. 1. gr.		
Inng., þriðja undirgrein					1. mgr. 1. gr.		
1. liður					1. mgr. 1. gr.		
Liður 1.2							
Liður 1.2.1							1. gr.
Liður 1.2.2							
Liður 1.3					1. mgr. 1. gr.		
Liður 1.3.1							
Liður 1.3.2							1. gr.
Liður 1.4					1. mgr. 1. gr.		
Liður 1.4.1							
Liður 1.4.2							1. gr.
Liður 1.5					1. mgr. 1. gr.		
Liður 1.6							
2. liður		3. mgr. 1. gr.					
Liður 7.8							
Liður 7.9	3. mgr. 1. gr.						
(aðfararorð)							
(fyrsti til þriðji undirliður)							
Liður 7.10							
(fyrsti til þriðji undirliður)							
8. liður		3. mgr. 1. gr.					
Liður 8.1							
Liður 8.2							
Liður 8.2.4						1. mgr. 1. gr.	
Liður 8.3		3. mgr. 1. gr.					
Liður 10.2							

(*) Ath.: 4. flokkur (leigubifreiðar og sjúkrabifreiðar) færast úr vinstra dálki yfir í hægri dálk (með 5. og 6. flokki) í II. viðauka.

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

97/EES/41/02

nr. 34/97
frá 29. maí 1997

um breytingu á XVIII. viðauka (Öryggi og hollustuhættir á
vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XVIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 66/96 frá 27. nóvember 1996⁽¹⁾.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/322/EBE frá 29. maí 1991 um setningu leiðbeinandi viðmiðunarmarka til framkvæmdar á tilskipun ráðsins 80/1107/EBE um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna efna-, eðlis- og líffræðilegra áhrifavalda á vinnustöðum⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/94/EB frá 18. desember 1996 um að taka saman aðra skrá yfir leiðbeinandi viðmiðunarmörk til framkvæmdar á tilskipun ráðsins 80/1107/EBE um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna efna-, eðlis- og líffræðilegra áhrifavalda á vinnustöðum⁽³⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi liðir komi aftan við 3. lið (tilskipun ráðsins 80/1107/EBE) í XVIII. viðauka við samninginn:

„3a. **391 L 0322:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/322/EBE frá 29. maí 1991 um setningu leiðbeinandi viðmiðunarmarka til framkvæmdar á tilskipun ráðsins 80/1107/EBE um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna efna-, eðlis- og líffræðilegra áhrifavalda á vinnustöðum (Stjtið. EB nr. L 177, 5. 7. 1991, bls. 22).

3b. **396 L 0094:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/94/EB frá 18. desember 1996 um að taka saman aðra skrá yfir leiðbeinandi viðmiðunarmörk til framkvæmdar á tilskipun ráðsins 80/1107/EBE um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna efna-, eðlis- og líffræðilegra áhrifavalda á vinnustöðum (Stjtið. EB nr. L 338, 28. 12. 1996, bls. 86).“.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 91/322/EBE og tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 96/94/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. júní 1997, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 29. maí 1997.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

C. Day

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 71, 13. 3 1997, bls. 39 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 11, 13. 3. 1997, bls. 44.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 177, 5. 7. 1991, bls. 22.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 338, 28. 12. 1996, bls. 86.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR**frá 29. maí 1991****um setningu leiðbeinandi viðmiðunarmarka til framkvæmdar á tilskipun ráðsins 80/1107/EBE um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna efna-, eðlis- og líffræðilegra áhrifavalda á vinnustöðum(*)****(91/322/EBE)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 80/1107/EBE frá 27. nóvember 1980 um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna efna-, eðlis- og líffræðilegra áhrifavalda á vinnustöðum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 88/642/EBE ⁽²⁾, einkum fyrstu undirgrein 4. mgr. 8. gr.,

með hliðsjón af álitum ráðgjafarnefndarinnar um öryggi, hollustuhætti og heilsuvernd á vinnustöðum,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í þriðju undirgrein 4. mgr. 8. gr. í tilskipun 80/1107/EBE er kveðið á um að leiðbeinandi viðmiðunarmörk skuli byggð á vísindalegu mati sérfræðinga.

Markmiðið með því að fastsetja þessi mörk er að samhæfa skilyrði á þessu sviði og viðhalda þeim umbótum sem hafa átt sér stað.

Með tilskipuninni er stigið skref í þá átt að gera hina félagslegu hlið innri markaðarins að veruleika.

Rétt er að líta á viðmiðunarmörk um áreitun í starfi sem mikilvægan þátt í heildarstefnu sem miðar að því að vernda heilbrigði starfsmanna á vinnustöðum.

Unnt er að taka saman skrá yfir viðmiðunarmörk um áreitun í starfi fyrir þau efni sem sambærileg mörk eru til fyrir í aðildarríkjunum og veita þeim efnum forgang sem eru fyrir hendi á vinnustöðum og líklegt er að hafi áhrif á heilbrigði starfsmanna. Fyrirnefnda skrá má byggja á fyrirliggjandi vísindagögnum um áhrif efna á heilbrigði, þótt slík gögn séu mjög takmörkuð að því er varðar sum efni.

Þar að auki kann að reynast nauðsynlegt að setja viðmiðunarmörk um skammvinna áreitun í starfi þar sem tekið yrði tillit til áhrifa af skammvinnri áreitun.

Í tilskipun 80/1107/EBE er getið um tilvísunaraðferð sem nær meðal annars til mats á áreitun og mæliaðferðar fyrir viðmiðunarmörk um áreitun í starfi.

Í ljósi þess hve mikilvægt er að afla áreiðanlegra gagna um mælingar á áreitun í tengslum við viðmiðunarmörk um áreitun í starfi kann að reynast nauðsynlegt í framtíðinni að fastsetja viðeigandi tilvísunaraðferðir.

Nauðsynlegt er að fylgjast með viðmiðunarmörkum um áreitun í starfi og endurskoða þau ef ný vísindagögn benda til þess að þau séu ekki lengur fullnægjandi.

Nauðsynlegt verður að athuga allar ísogsléiðir fyrir sum efni, einnig möguleikann á gegnþrengingu um húð til að tryggja eins mikla verndun og hugsanlegt er.

Ráðstafanirnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 9. gr. tilskipunar 80/1107/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:**1. gr.**

Í viðaukanum er að finna skrá yfir leiðbeinandi viðmiðunarmörk sem aðildarríkjunum ber að taka tillit til, meðal annars við setningu viðmiðunarmarkanna sem um getur í b-lið 4. mgr. 4. gr. í tilskipun 80/1107/EBE.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykka nauðsynleg ákvæði til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 1993. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 177, 5. 7. 1991, bls. 22, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 34/97 frá 29. maí 1997 um breytingu á XVIII. viðauka (Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjtið. EB nr. L 327, 3. 12. 1980, bls. 8.

(²) Stjtið. EB nr. L 356, 24. 12. 1988, bls. 74.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessar tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða gefin út opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði landslaga sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel, þann 29. maí 1991.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar

Vasso PAPANDREOU

Framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

LEIÐBEINANDI VIÐMIÐUNARMÖRK UM ÁREITUN Í STARFI

EINECS ⁽¹⁾	CAS ⁽²⁾	Heiti efnis	Viðmiðunarmörk ⁽³⁾	
			mg/m ³ ⁽⁴⁾	ppm ⁽⁵⁾
2 001 933	54-11-5	Nikótín ⁽⁶⁾	0,5	-
2 005 791	64-18-6	Maurasýra	9	5
2 005 807	64-19-7	Ediksýra	25	10
2 006 596	67-56-1	Metanól	260	200
2 008 352	75-05-8	Asetónitríl	70	40
2 018 659	88-89-1	Píkínsýra ⁽⁶⁾	0,1	-
2 020 495	91-20-3	Naftalín	50	10
2 027 160	98-95-3	Nítrobensen	5	1
2 035 852	108-46-3	Resorsínól ⁽⁶⁾	45	10
2 037 163	109-89-7	Díetýlamín	30	10
2 038 099	110-86-1	Pýridín ⁽⁶⁾	15	5
2 046 969	124-38-9	Koldíoxíð	9 000	5 000
2 056 343	144-62-7	Oxalsýra ⁽⁶⁾	1	-
2 069 923	420-04-2	Sýanamíð ⁽⁶⁾	2	-
2 151 373	1305-62-0	Kalsíumdíhýdroxíð ⁽⁶⁾	5	-
2 152 361	1314-56-3	Dífosfórpentaoxíð ⁽⁶⁾	1	-
2 152 424	1314-80-3	Dífosfórpentasúlfíð ⁽⁶⁾	1	-
2 152 932	1319-77-3	Kresólefni (öll myndbrigði) ⁽⁶⁾	22	5
2 311 161	7440-06-4	Platína (sem málmur) ⁽⁶⁾	1	-
2 314 843	7580-67-8	Lítúmíð ⁽⁶⁾	0,025	-
2 317 781	7726-95-6	Bróm ⁽⁶⁾	0,7	0,1
2 330 603	10026-13-8	Fosfórpentakloríð ⁽⁶⁾	1	-
2 332 710	10102-43-9	Köfnunarefnismónoxíð	30	25
	8003-34-7	Pýreter	5	-
		Baríum (sem Ba í leysanlegum samböndum) ⁽⁶⁾	0,5	-
		Silfur (sem Ag í leysanlegum samböndum) ⁽⁶⁾	0,01	-
		Tin (sem Sn í ólífrænum samböndum) ⁽⁶⁾	2	-

⁽¹⁾ EINECS: *European Inventory of Existing Chemical Substances* (Evrópuskrá yfir markaðssett kemísk efni).

⁽²⁾ CAS: *Chemical Abstracts Service-númer*.

⁽³⁾ Mæld eða reiknuð miðað við átta stunda viðmiðunartíma.

⁽⁴⁾ mg/m³: = milligrömm á rúmmetra við 20°C og 101,3 Kpa (760 mm kvikasilfurþrýsting).

⁽⁵⁾ ppm = hlutar af milljón miðað við rúmmál í lofti (ml/m³).

⁽⁶⁾ Fyrirliggjandi vísindagögn um áhrif á heilbrigði virðast mjög takmörkuð.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 96/94/EB**frá 18. desember 1996****um að taka saman aðra skrá yfir leiðbeinandi viðmiðunarmörk til framkvæmdar á tilskipun ráðsins 80/1107/EBE um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna efna-, eðlis- og líffræðilegra áhrifa valda á vinnustöðum(*)****(Texti sem varðar EES)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 80/1107/EBE frá 27. nóvember 1980 um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna efna-, eðlis- og líffræðilegra áhrifa valda á vinnustöðum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, einkum fyrstu undirgrein 4. mgr. 8. gr.,

með hliðsjón af álitum ráðgjafarnefndarinnar um öryggi, hollustuhætti og heilsuvernd á vinnustöðum,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Rétt er að líta á leiðbeinandi viðmiðunarmörk sem mikilvægan þátt í heildarstefnu sem miðar að því að vernda heilbrigði starfsmanna á vinnustöðum.

Með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/322/EBE ⁽²⁾ var tekin saman fyrsta skráin yfir leiðbeinandi viðmiðunarmörk.

Unnt er að semja aðra skrá yfir leiðbeinandi viðmiðunarmörk á vettvangi bandalagsins þegar fram hefur farið mat á nýjustu vísindagögnum um áhrif starfs á heilbrigðisástand og kannað hefur verið hvaða mæliaðferðir eru tiltækar.

Við samningu tilskipunarinnar naut framkvæmdastjórnin aðstoðar vísindanefndar sem komið var á fót samkvæmt tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 95/320/EB ⁽³⁾. Nefndin bar ábyrgð á mati á tiltækum vísindagögnum.

Að auki er nauðsynlegt að fastsetja viðmiðunarmörk um skammvinna áreitun þar sem tekið er tillit til áhrifa af skammvinnri áreitun.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 338, 28. 12. 1996, bls. 86, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 34/97 frá 29. maí 1997 um breytingu á XVIII. viðauka (Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 327, 3. 12. 1980, bls. 8.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 177, 5. 7. 1991, bls. 22.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 188, 9. 8. 1995, bls. 14.

Nauðsynlegt er að athuga fyrir sum efni möguleikann á gegnþrengingu um húð til að tryggja eins mikla verndun og hugsanlegt er.

Nauðsynlegt er að fylgjast með leiðbeinandi viðmiðunarmörkum og endurskoða þau ef ný vísindagögn benda til þess að þau séu ekki lengur fullnægjandi.

Með þessari tilskipun er stigið skref í þá átt að gera hina félagslegu hlið innri markaðarins að veruleika.

Aðildarríkjunum ber að beita þessari tilskipun þegar þau samþykkja ákvæði um verndun starfsmanna í samræmi við 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 80/1107/EBE.

Ráðstafanir sem kveðið er á um í þessari tilskipun eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót samkvæmt 9. gr. tilskipunar 80/1107/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:**1. gr.**

Í viðaukanum við þessa tilskipun er sett fram önnur skrá yfir leiðbeinandi viðmiðunarmörk sem aðildarríkjunum ber að taka tillit til, meðal annars við setningu viðmiðunarmarkanna sem um getur í b-lið 4. mgr. 4. gr. tilskipunar 80/1107/EBE.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg ákvæði til að fara að þessari tilskipun:

- eigi síðar en 1. júní 1998, hafi þau samþykkt ákvæði um verndun starfsmanna í samræmi við 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 80/1107/EBE, eða
- þegar þau samþykkja slík ákvæði.

Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessari tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða gefin út opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði landslaga sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi frá því að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 18. desember 1996.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar

Pádraig FLYNN

Framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

LEIÐBEINANDI VIÐMIÐUNARMÖRK UM ÁREITUN Í STARFI

EINECS ⁽¹⁾	CAS ⁽²⁾	Heiti efnis	Viðmiðunarmörk				Táknun ⁽³⁾
			8 klst. ⁽⁴⁾		Skammur tími ⁽⁵⁾		
			mg/m³ ⁽⁶⁾	ppm ⁽⁷⁾	mg/m³ ⁽⁶⁾	ppm ⁽⁷⁾	
200-834-7	75-04-7	Etýlamín	9,4	5	-	-	-
200-871-9	75-45-6	Klóródíflúormetan	3 600	1 000	-	-	-
201-176-3	79-09-4	Própiónsýra	31	10	62	20	-
202-436-9	95-63-6	1,2,4-trímetýlbensen	100	20	-	-	-
202-704-5	98-82-8	Kúmen	100	20	250	50	húð
203-470-7	107-18-6	Allýlalkóhól	4,8	2	12,1	5	húð
203-603-9	108-65-6	2-metoxý-1-metýletýlasetat	275	50	550	100	húð
203-604-4	108-67-8	Mesítýlen	100	20	-	-	-
203-767-1	110-43-0	Heptan-2-ón	238	50	475	100	húð
204-428-0	120-82-1	1,2,4-tríklóróbensen	15,1	2	37,8	5	húð
204-662-3	123-92-2	Ísópentýlasetat	270	50	540	100	-
204-697-4	124-40-3	Dímetýlamín	3,8	2	9,4	5	-
204-826-4	127-19-5	N,N-dímetýlasetamíð	36	10	72	20	húð
208-394-8	526-73-8	1,2,3-trímetýlbensen	100	20	-	-	-
210-946-8	626-38-0	1-metýlbútýlasetat	270	50	540	100	-
211-047-3	628-63-7	Pentýlasetat	270	50	540	100	-
	620-11-1	3-pentýlasetat	270	50	540	100	-
	625-16-1	Amýlasetat, tert-	270	50	540	100	-
231-595-7	7647-01-0	Saltsýra	8	5	15	10	-
231-633-2	7664-38-2	Ortófosfórsýra	1	-	2	-	-
231-978-9	7783-07-5	Tvívetnisseleníð	0,07	0,02	0,17	0,05	-
233-113-0	10035-10-6	Vetnisbrómíð	-	-	6,7	2	-
252-104-2	34590-94-8	(2-metoxýmetýloxý)-própanól	308	50	-	- húð	

⁽¹⁾ EINECS: *European Inventory of Existing Chemical Substances* (Evrópuskrá yfir markaðssett kemísk efni).

⁽²⁾ CAS: *Chemical Abstracts Service-númer*.

⁽³⁾ Táknunin „húð“ við viðmiðunarmörkin gefur til kynna möguleika á umtalsverðri upptöku gegnum húð.

⁽⁴⁾ Mæld eða reiknuð miðað við átta stunda meðalviðmiðunartíma.

⁽⁵⁾ Ekki er heimilt að fara yfir þessi viðmiðunarmörk.

Gildin eru miðuð við 15 mínútna áreitun, nema annað sé tekið fram.

⁽⁶⁾ mg/m³: = millígrömm á rúmmetra við 20°C og 101,3 KPa.

⁽⁷⁾ ppm = hlutar af milljón miðað við rúmmál í lofti (ml/m³).

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR 97/EES/41/03

nr. 35/97
frá 29. maí 1997

**um breytingu á XVIII. viðauka (Öryggi og hollustuhættir á
vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna)
við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XVIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 29/96 frá 26. apríl 1996⁽¹⁾.

Tilmæli ráðsins 96/694/EB frá 2. desember 1996 um jafna þátttöku karla og kvenna í ákvarðanatökuferlinu⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

Tilmæli ráðsins 96/694/EB skulu flokkuð sérstaklega með öðrum gerðum sem samningsaðilar skulu taka mið af.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi komi aftan við 21. lið (tilskipun ráðsins 86/613/EBE) í XVIII. viðauka við samninginn:

„GERÐIR SEM SAMNINGSADILAR SKULU TAKA MIÐ AF:

Samningsaðilarnir taki mið ef efni eftirfarandi gerða:”

2. gr.

Eftirfarandi liður komi aftan við lið 21b (ályktun ráðsins 95/C 168/02) í XVIII. viðauka við samninginn:

„21c. **396 X 0694:** Tilmæli ráðsins 96/694/EB frá 2. desember 1996 um jafna þátttöku karla og kvenna í ákvarðanatökuferlinu (Stjtið. EB nr. L 319, 10. 12. 1996, bls.11).“.

3. gr.

Fullgiltur texti tilmæla ráðsins 96/694/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

4. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. júní 1997, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegru EES-nefndinni.

5. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 29. maí 1997.

Fyrir hönd sameiginlegru EES-nefndarinnar

Formaður

C. Day

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 186, 25. 7. 1996, bls. 82 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 32, 25. 7. 1996, bls. 84.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 319, 10. 12. 1996, bls. 11.

TILMÆLI RÁÐSINS

frá 2. desember 1996

um jafna þátttöku karla og kvenna í ákvarðanatökuferlinu(*)

(96/694/EB)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS,

sem hefur hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 235. gr.,

sem hefur hliðsjón af tillögum framkvæmdastjórnarinnar,

sem hefur hliðsjón af álitum Evrópuþingsins⁽¹⁾,sem hefur hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,

og sem tekur tillit til eftirfarandi:

- 1) Ráðið hefur samþykkt röð lagagerninga og aðrar pólitískar skuldbindingar er varða jafna meðferð og jöfn tækifæri fyrir karla og konur⁽³⁾⁽⁴⁾⁽⁵⁾⁽⁶⁾.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 319, 10. 12. 1996, bls. 11, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 35/97 frá 29. maí 1997 um breytingu á XVIII. viðauka (Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 166, 10. 6. 1996, bls. 276.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 204, 15. 7. 1996 bls. 21.

- ⁽³⁾ - Tilskipun ráðsins 75/117/EBE frá 10. febrúar 1975 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna er varða beitingu meginreglunnar um sömu laun karla og kvenna (Stjtið. EB nr. L 45, 19. 2. 1975, bls. 19).
- Tilskipun ráðsins 76/207/EBE frá 9. febrúar 1976 um framkvæmd meginreglunnar um jafnrétti karla og kvenna varðandi aðgang að störfum, starfsþjálfun og stöðuhækkunum, sem og varðandi starfskjör (Stjtið. EB nr. L 39, 14. 2. 1976, bls. 40).
- Tilskipun ráðsins 79/7/EBE frá 19. desember 1978 um að meginreglan um jafnan rétt karla og kvenna til almannatrygginga komi til framkvæmda stig af stigi (Stjtið. EB nr. L 6, 10. 1. 1979, bls. 24).
- Tilskipun ráðsins 86/378/EBE frá 24. júlí 1986 um framkvæmd meginreglunnar um jafnrétti karla og kvenna innan almannatryggingakerfa einstakra starfsgreina (Stjtið. EB nr. L 225, 12. 8. 1986, bls. 40).
- Tilskipun ráðsins 86/613/EBE frá 11. desember 1986 um beitingu meginreglunnar um jafnrétti karla og kvenna sem stunda sjálfstæðan atvinnurekstur, þar með talið landbúnað, og um vernd sjálfstætt starfandi kvenna við meðgöngu og barnsbúð (Stjtið. EB nr. L 359, 19. 12. 1986 bls. 56).

- Tilskipun ráðsins 92/85/EBE frá 19. október 1992 um lögleiðingu ráðstafana til að auka öryggi og heilbrigði á vinnustöðum fyrir starfsmenn sem eru þungaðir, hafa nýlega alið börn eða hafa börn á brjósti (Stjtið. EB nr. L 348, 28. 11. 1992, bls. 1).

⁽⁴⁾ - Ákvörðun ráðsins 95/593/EB frá 22. desember 1995 um aðgerðaáætlun bandalagsins til meðallangs tíma um jöfn tækifæri fyrir konur og karla (1996-2000) (Stjtið. EB nr. L 335, 30.12.1995, bls. 37).

⁽⁵⁾ - Tilmæli ráðsins 84/635/EBE frá 13. desember 1984 um að stuðla að sértækum aðgerðum í þágu kvenna (Stjtið. EB nr. L 331, 19. 12. 1984 bls. 34).
- Tilmæli ráðsins 92/241/EBE frá 31. mars 1992 um umönnun barna (Stjtið. EB nr. L 123, 8. 5. 1992, bls. 16).

- ⁽⁶⁾ - Ályktun ráðsins frá 12. júlí 1982 um að stuðla að jöfnum tækifærum fyrir konur (Stjtið. EB nr. C 186, 21. 7. 1982, bls. 3).
- Ályktun ráðsins frá 7. júní 1984 um aðgerðir til að vinna gegn atvinnuleysi meðal kvenna (Stjtið. EB nr. C 161, 21. 6. 1984, bls. 4).
- Ályktun ráðsins og ráðherra menntamála, sem komu saman á vegum ráðsins, frá 3. júní 1985 um aðgerðaáætlun um jöfn tækifæri stúlkna og drengja til náms (Stjtið. EB nr. C 166, 5. 7. 1985, bls. 1).
- Önnur ályktun ráðsins frá 24. júlí 1986 um að stuðla að jöfnum tækifærum fyrir konur (Stjtið. EB nr. C 203, 12. 8. 1986, bls. 2).
- Ályktun ráðsins frá 16. desember 1988 um afturhvarf til eða síðbúna þátttöku kvenna í atvinnulífi (Stjtið. EB nr. C 333, 28. 12. 1988, bls. 1).
- Ályktun ráðsins frá 29. maí 1990 um að meta konur og karla að verðleikum á vinnustað (Stjtið. EB nr. C 157, 27. 6. 1990, bls. 3).
- Ályktun ráðsins frá 21. maí 1991 um þriðju aðgerðaáætlun bandalagsins til meðallangs tíma um jöfn tækifæri fyrir konur og karla (1991-1995), (Stjtið. EB nr. C 142, 31. 5. 1991, bls. 1).
- Ályktun ráðsins frá 22. júní 1994 um að stuðla að jöfnum tækifærum fyrir konur og karla með því að grípa til evrópsku þróunarsjóðanna (Stjtið. EB nr. C 231, 20. 8. 1994, bls. 1).
- Ályktun ráðsins og fulltrúa ríkisstjórna aðildarríkjanna, sem komu saman á vegum ráðsins, frá 6. desember 1994 um jafna þátttöku kvenna í hagvaxtaráætlun sem miðar að eflingu atvinnulífs í Evrópusambandinu (Stjtið. EB nr. C 368, 23. 12. 1994, bls. 3).
- Ályktun ráðsins frá 27. mars 1995 um jafna þátttöku karla og kvenna í ákvarðanatöku (Stjtið. EB nr. C 168, 4. 7. 1995, bls. 3).
- Ályktun ráðsins og fulltrúa ríkisstjórna aðildarríkjanna, sem komu saman á vegum ráðsins, frá 5. október 1995 um þá mynd sem er dregin upp af konum og körlum í auglýsingum og fjölmiðlum (Stjtið. EB nr. C 296, 10. 11. 1995, bls. 15).

- 2) Á fundum sínum á vegum leiðtogaráðsins í Essen, Cannes og Madrid lögðu ríkis- og ríkisstjórnarleiðtogar áherslu á að baráttan gegn atvinnuleysi og málefni er varða jöfn tækifæri fyrir konur og karla væru forgangsverkefni hjá Evrópusambandinu og aðildarríkjum þess.
- 3) Athyglinni var beint að aðgangi kvenna að ákvarðanatöku í tilmælum ráðsins 84/635/EBE frá 13. desember 1984 um að stuðla að sértækum aðgerðum í þágu kvenna⁽¹⁾, í annarri ályktun ráðsins frá 24. júlí 1986 um að stuðla að jöfnum tækifærum fyrir konur⁽²⁾, í ályktun ráðsins frá 21. maí 1991 um þriðju aðgerðaáætlun bandalagsins til meðallangs tíma um jöfn tækifæri fyrir konur og karla (1991-1995)⁽³⁾, í ályktun ráðsins frá 27. mars 1995 um jafna þátttöku kvenna og karla í ákvarðanatöku⁽⁴⁾ og í ákvörðun ráðsins 95/593/EB frá 22. desember 1995 um aðgerðaáætlun bandalagsins til meðallangs tíma um jöfn tækifæri fyrir konur og karla (1996-2000)⁽⁵⁾.
- 4) Í ályktun sinni frá 11. febrúar 1994 um þátttöku kvenna í ákvarðanatökuferlinu⁽⁶⁾ hvatti Evrópuþingið framkvæmdastjórnina til „að hraða framkvæmd stefnu um jöfn tækifæri sem fram kemur í þriðju aðgerðaáætlun bandalagsins, yfirstíga hindranir sem koma í veg fyrir að konur taki þátt í ákvarðanatöku“ og að skilgreina „ráðstafanir og aðgerðir til að ýta undir aukna þátttöku kvenna í ákvarðanatökuferlinu“.
- 5) Í yfirlýsingu og aðgerðaáætlun fjórðu heimsráðstefnunnar um konur (Peking, 4. til 15. september 1995) var lögð áhersla á þörfina á að tryggja jafna skiptingu ábyrgðar, valda og réttinda. Aðildarríkin hafa skuldbundið sig til að koma aðgerðaáætluninni til framkvæmda.
- 6) Þátttaka kvenna í ákvarðanatöku byggist á því að þær eigi fulltrúa þar sem ákvarðanir eru teknar á öllum stigum á sviði stjórnmála, í efnahagslífinu og félags- og menningarmálum, og einkum á því að þær fái ábyrgðarstöður og stöður sem fela í sér ákvarðanatöku.
- 7) Enn eru konur hlutfallslega of fáar þar sem ákvarðanir eru teknar á sviði stjórnmála, í efnahagslífinu og félags- og menningarmálum.
- 8) Lágur hlutfall kvenna þar sem ákvarðanir eru teknar má að hluta rekja til þess hve dregist hefur að konur fái jafnan borgaralegan rétt, til hindrana er koma í veg fyrir efnahagslegt sjálfstæði þeirra og erfiðleika við að samræma atvinnuþátttöku og heimilislíf.
- 9) Jöfn þátttaka kvenna og karla í ákvarðanatökuferlinu er forsenda lýðræðis.
- 10) Það er þjóðfélaginu óhagstætt í heildina ef hlutfallslega of fáar konur gegna stöðum er fela í sér ákvarðanatöku og gæti slíkt komið í veg fyrir að hagsmunum og þörfum allrar þjóðarinnar sé fullnægt.
- 11) Jafnframt ráðstöfunum sem miða að því að koma á jafnri þátttöku kvenna og karla í ákvarðanatöku á öllum sviðum skulu konum og körlum tryggð jöfn tækifæri í öllum stefnum og aðgerðum.
- 12) Líklegt má telja að jöfn þátttaka kvenna og karla í ákvarðanatökuferlinu geti af sér nýjar hugmyndir, gildismat og atferli og skapi heim þar sem meira réttlæti og jöfnuður ríkir bæði fyrir karla og konur.
- 13) Aðildarríkin, aðilar vinnumarkaðarins, stjórnmálaflokkar og -stofnanir, óopinberar stofnanir og fjölmiðlar gegna veigamiklu hlutverki í að skapa þjóðfélag þar sem kynin bera jafna ábyrgð á sviði stjórnmála, í efnahagslífinu og félags- og menningarmálum.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB nr. L 331, 19. 12. 1984, bls. 34.

⁽²⁾ Stjútíð. EB nr. C 203, 12. 8. 1986, bls. 2.

⁽³⁾ Stjútíð. EB nr. C 142, 31. 5. 1991, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjútíð. EB nr. C 168, 4. 7. 1995, bls. 3.

⁽⁵⁾ Stjútíð. EB nr. L 335, 30. 12. 1995, bls. 37.

⁽⁶⁾ Stjútíð. EB nr. C 61, 28. 2. 1994, bls. 248.

- 14) Rétt er að samþykkja viðmiðunarreglur til að stuðla að jafnri þátttöku karla og kvenna í ákvarðanatökuferlinu með það að markmiði að veita konum og körlum jöfn tækifæri og einnig er rétt að auka áhrif viðmiðunarreglnanna með upplýsingaskiptum um góðar starfsvenjur, innan ramma aðgerðaáætlunar bandalagsins til meðallangs tíma um jöfn tækifæri fyrir konur og karla (1996-2000).
- 15) Ákvæði þessara tilmæla gilda einungis svo langt sem valdsvið bandalagsins nær. Eitt af markmiðum bandalagsins er að starfandi karlar og konur njóti jafnrar meðferðar að svo miklu leyti sem til stendur að halda áfram að samræma og bæta lífsskilyrði og starfskjör.
- 16) Í sáttmálanum er ekki gert ráð fyrir öðrum heimildum vegna samþykktar þessara tilmæla en þeim sem um getur í 235. gr.

I. LEGGUR TIL AÐ AÐILDARRÍKIN:

1. samþykki samþætt heildarskipulag til að stuðla að jafnri þátttöku karla og kvenna í ákvarðanatökuferlinu og þróa eða gera viðeigandi ráðstafanir í þessu skyni, svo sem í formi laga- eða stjórnsýsluákvæða og/eða hvatningar, ef nauðsyn krefur;
2. a) vekir athygli þeirra sem starfa að menntun og þjálfun á öllum stigum, einnig þeirra sem bera ábyrgð á kennsluferni, á mikilvægi þess að:
  - gefin sé raunhæf og heilsteypt mynd af hlutverki og hæfni kvenna og karla í þjóðfélaginu sem er laus við fordóma og staðalímýndir er fela í sér mismunur,
  - jafna enn frekar ábyrgð karla og kvenna í atvinnulífnum, innan heimilis og í þjóðfélaginu, og
  - þátttaka kvenna og karla í ákvarðanatökuferlinu sé jöfn á öllum stigum;
- b) hvetji stúlkur og konur til að taka þátt og tjá sig til jafns á við drengi og karla á öllum stigum menntunar og þjálfunar, í því skyni að búa þær undir að taka virkan þátt í þjóðfélaginu, einnig stjórnmálum, efnahagslífi og félags- og menningarmálum og einkum í ákvarðanatökuferlinu;
- c) vekir athygli fólks á mikilvægi þess að koma á framfæri mynd af konum og körlum sem hvorki styrkir né styður staðalímýndir sem fela í sér mismunur og byggjast á kynbundinni skiptingu verkefna;
- d) ýti undir og styðji viðleitni félagasamtaka og stofnana á öllum sviðum þjóðfélagsins við að bæta aðgang kvenna að ákvarðanatökuferlinu og stuðla að jafnri þátttöku karla og kvenna þar sem ákvarðanir eru teknar, án þess að skerða ákvörðunarrétt þeirra;
- e) ýti undir og styðji viðleitni aðila vinnumarkaðarins, án þess að skerða ákvörðunarrétt þeirra, við að stuðla að jafnri þátttöku kvenna og karla í starfsemi þeirra og leggi áherslu á að aðilum vinnumarkaðarins beri að sjá til þess að konur komi til greina við útnefningar til ýmissa verkefna í opinberum nefndum og ráðum í aðildarríkjunum og á vettvangi bandalagsins;
- f) leggi á ráðin um, hrindi úr vör og stuðli að opinberu átaki til að vekja fólk til vitundar um gagnsemi og kosti jafnrar þátttöku kvenna og karla í ákvarðanatöku fyrir þjóðfélagið í heild;
3. a) stuðli að eða bæti söfnun og birtingu tölfraðilegra upplýsinga til að unnt sé að gefa skýrari mynd af hlutfalli karla og kvenna á öllum stigum ákvörðunarferlisins á sviði stjórnmála, í efnahagslífinu og félags- og menningarmálum;
- b) styðji, þrói og hvetji til efnislegra og tölulegra athugana á þátttöku kvenna og karla í ákvarðanatöku, einkum að því er varðar:

- lagalegar, félagslegar eða menningarbundnar hindranir á aðgengi og þátttöku í ákvarðanatöku er bitna á öðru kyninu,
  - leiðir til að yfirvinna slíkar hindranir, og
  - gagnsemi og kosti aukins jöfnuðar milli kynjanna í ákvarðanatöku fyrir þjóðfélagið og lýðræðið;
- c) stuðli að, styrki og hvetji til aðgerða sem eru dæmi um góða starfsvenju á ýmsum sviðum í ákvarðanatökuferlinu og þrói áætlanir um útbreiðslu og miðlun reynslu í því skyni að fjölga slíkum aðgerðum;
4. a) stuðli að jafnri þátttöku kvenna og karla á öllum stigum hjá opinberum aðilum og nefndum;
- b) veki hlutaðeigandi til vitundar um mikilvægi þess að eiga frumkvæði að því að ná jafnri þátttöku kvenna og karla í opinberum stöðum á öllum stigum, með sérstakri áherslu á að jafnvægi ríki milli kynjanna í nefndum, ráðum og vinnuhópum bæði innanlands og á vettvangi bandalagsins;
- c) ákveði, komi til framkvæmda eða þrói heilsteypa röð ráðstafana sem eiga að stuðla að jöfnum tækifærum karla og kvenna til embætta í opinbera geiranum og að hugmyndin um jafna þátttöku í ákvarðanatökuferlinu sé virt og sjái til þess að hlutföll karla og kvenna séu eins jöfn og mögulegt er í prófnefndum og dómnefndum þegar keppt er um nýjar stöður;
- d) hvetji einkageirann til að fjölga konum á öllum stigum ákvörðunarferlisins, svo sem með því að samþykka jafnréttisáætlanir og áætlanir um sértækar aðgerðir eða starfa innan ramma þeirra;

II. FER ÞESS Á LEIT VIÐ STOFNANIR, DÓTTURSTOFNANIR OG SJÁLFSTÆÐAR STOFNANIR EVRÓPUBANDALAGANNA AÐ ÞÆR:

geri áætlun um að koma á jafnri þátttöku kvenna og karla í ákvarðanatökuferlinu í öllum stofnunum, dótturstofnunum og sjálfstæðum stofnunum Evrópubandalaganna;

III. FER ÞESS Á LEIT VIÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNINA AÐ HÚN:

1. hvetji til og skipuleggi, innan ramma ákvörðunar ráðsins 95/593/EB frá 22. desember 1995 um aðgerðaáætlun bandalagsins til meðallangs tíma um jöfn tækifæri fyrir konur og karla (1996-2000), kerfisbundna miðlun upplýsinga og reynslu frá aðildarríkjunum um góðar starfsvenjur og mat á áhrifum ráðstafana sem gerðar eru til að skapa meiri jöfnuð meðal kvenna og karla í ákvarðanatökuferlinu;
2. geri átak, með þetta að leiðarljósi og innan þessa ramma, í að veita upplýsingar, vekja fólk til vitundar, hvetja til rannsókna og ýti undir áætlanir sem miða að því að ná jafnri þátttöku kvenna og karla í ákvarðanatökuferlinu;
3. leggi, á grundvelli upplýsinga frá aðildarríkjunum og stofnunum, dótturstofnunum og sjálfstæðum stofnunum Evrópubandalaganna, skýrslu fyrir Evrópuþingið, ráðið og efnahags- og félagsmálanefndina um framkvæmd þessara tilmæla, í fyrsta sinn þremur árum eftir samþykkt þeirra og árlega upp frá því.

Gjört í Brussel 2. desember 1996.

Fyrir hönd ráðsins,

E. FITZGERALD

forseti.

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

97/EES/41/04

nr. 36/97
frá 29. maí 1997

um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XX. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 47/96 frá 23. júlí 1996⁽¹⁾.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/511/EB frá 29. júlí 1996 um spurningalista sem snerta tilskipanir ráðsins 80/779/EBE, 82/884/EBE, 84/360/EBE og 85/203/EBE⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi liður komi aftan við lið 2aa (ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/741/EB) í XX. viðauka við samninginn:

„2ab. **396 D 0511:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/511/EB frá 29. júlí 1996 um spurningalista sem snerta tilskipanir ráðsins 80/779/EBE, 82/884/EBE, 84/360/EBE og 85/203/EBE (Stjttíð. EB nr. L 213, 22. 8. 1996, bls. 16).“.

2. gr.

Fullgiltur texti ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 96/511/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. júní 1997, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 29. maí 1997.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

C. Day

⁽¹⁾ Stjttíð. EB nr. L 291, 14. 11. 1996, bls. 41 og EES-viðbætur við Stjttíð. EB nr. 51, 14. 11. 1996, bls. 82.

⁽²⁾ Stjttíð. EB nr. L 213, 22. 8. 1996, bls. 16.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR**frá 29. júlí 1996****um spurningalista sem snerta tilskipanir ráðsins 80/779/EBE, 82/884/EBE, 84/360/EBE og 85/203/EBE(*)****(Texti sem varðar EES)****(96/511/EB)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 80/779/EBE frá 15. júlí 1980 um viðmiðunarmörk og leiðbeiningarmörk fyrir loftgæði varðandi brennisteinsdíoxíð og svífryk ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, einkum 8. gr.,með hliðsjón af tilskipun ráðsins 82/884/EBE frá 3. desember 1982 um viðmiðunarmörk fyrir blý í andrúmslofti ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, einkum 6. gr.,með hliðsjón af tilskipun ráðsins 84/360/EBE frá 28. júní 1984 um baráttu gegn loftmengun frá iðjuverum ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, einkum 15. gr. a,með hliðsjón af tilskipun ráðsins 85/203/EBE frá 7. mars 1985 um loftgæðastaðla fyrir köfnunarefnisdíoxíð ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 91/692/EBE ⁽⁵⁾, einkum 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Tilskipunum 80/779/EBE, 82/884/EBE, 84/360/EBE og 85/203/EBE hefur verið breytt með 4. gr. tilskipunar 91/692/EBE þar sem kveðið er á um að aðildarríkin skuli senda

framkvæmdastjórninni upplýsingar um framkvæmd tiltekinna tilskipana í formi skýrslu um einstök málefnasvið.

Byggja ber skýrsluna á spurningalista eða eyðublaði sem framkvæmdastjórnin tekur saman í samræmi við málsmeðferðina í 6. gr. tilskipunar 91/692/EBE.

Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari ákvörðun eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót samkvæmt 6. gr. tilskipunar 91/692/EBE.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:**1. gr.**

Spurningalistarnir sem settir eru fram í viðaukanum og varða tilskipanir 80/779/EBE, 82/884/EBE, 84/360/EBE og 85/203/EBE eru hér með samþykktir.

2. gr.

Aðildarríkin skulu semja skýrslurnar um einstök málefnasvið, sem þeim ber að senda framkvæmdastjórninni í samræmi við 4. gr. tilskipunar 91/692/EBE, á grundvelli spurningalistanna sem settir eru fram í viðaukanum.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 29. júlí 1996.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ritt BJERREGAARD

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 213, 22. 8. 1996, bls. 16, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 36/97 frá 29. maí 1997 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 229, 30. 8. 1980, bls. 30.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 378, 31. 12. 1982, bls. 15.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 188, 16. 7. 1984, bls. 20.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 87, 27. 3. 1985, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. L 377, 31. 12. 1991, bls. 48.

VIÐAUKI

SKRÁ YFIR SPURNINGALISTA

- I. Spurningalisti viðvirkjandi tilskipun ráðsins 80/779/EBE frá 15. júlí 1980 um viðmiðunarmörk og leiðbeiningarmörk fyrir loftgæði varðandi brennisteinsdíoxíð og svifryk.
- II. Spurningalisti viðvirkjandi tilskipun ráðsins 82/884/EBE frá 3. desember 1982 um viðmiðunarmörk fyrir blý í andrúmslofti.
- III. Spurningalisti viðvirkjandi tilskipun ráðsins 84/360/EBE frá 28. júní 1984 um baráttu gegn loftmengun frá iðjuverum.
- IV. Spurningalisti sem snertir tilskipun ráðsins 85/203/EBE frá 7. mars 1985 um loftgæðastaðla fyrir köfnunarefnisdíoxíð.

SPURNINGALISTI VIÐVÍKJANDI TILSKIPUN 80/779/EBE

Aðildarríki:

Tímabil:

1. 4. .. til 31. 3. ..

I. Viðmiðunarmörkin sem ákveðin eru í tilskipununum ekki virt

Útfylla ber eftirfarandi spurningalista fyrir hvert svæði eða þéttbýlissvæði þar sem vitað er að farið hefur verið yfir viðmiðunarmörkin sem um getur í tilskipununum:

1. Staður og skráð gildi

- Svæði/þéttbýlissvæði:

- svæði sem tilkynnt er um samkvæmt 3. gr.:

já/nei

- gildi/aðferðir sem eru notuð:

I. viðauki/IV. viðauki

- Borg/bær:

- Mælistaður/-staðir (nafn + kenni)⁽¹⁾:- Áætlað flatarmál svæðis (km²):

- Áætlaður íbúafjöldi sem verður fyrir áhrifum (þúsindir íbúa):

Leggja ber fram eftirfarandi tölulegar upplýsingar í µg/m³ fyrir hvern mælistað þar sem vitað er að farið hefur verið yfir viðmiðunarmörkin:

Staður	Ár	Mengunarefni	Árs- meðaltal	Árs- miðgildi	Vetrar- miðgildi	95. hundraðs- hlutamark ársins	98. hundraðs- hlutamark ársins	Þriggja daga- regla ⁽¹⁾	Hundraðs- hluti not- hæfra gagna
	ÁÁ	SO ₂ Svifryk (sót) Svifryk (þyngdarmæling)							
	ÁÁ + 1	SO ₂ Svifryk (sót) Svifryk (þyngdarmæling)							
	ÁÁ + 2	SO ₂ Svifryk (sót) Svifryk (þyngdarmæling)							

⁽¹⁾ Fjöldi tímabila sem eru lengri en þrír dagar í röð þar sem farið er yfir 98. hundraðshlutamarkið.

⁽¹⁾ Samanber innlent flokkunarkerfi.

2. Mengunarvaldur

Fyrir hvert mengunarefni sem fer yfir viðmiðunarmörkin ber að gefa til kynna hvaða mengunarvaldar eiga stærstan þátt í þeim styrk sem mælist. Áætla ber, ef því verður komið við, hlut (í hundraðshlutum talið) helsta mengunarvalds eða helstu mengunarvalda með hliðsjón af eftirfarandi upptalningu:

- mengunarefni: SO₂/svifryk
- mengunarvaldar:
  - varmaorkuver/orkuver:
  - brennsluver í fyrirtækjum, stofnunum og íbúðarhúsum:
  - brennsluver í iðnaði:
  - iðjuver þar sem brennsla fer ekki fram:
  - flutningar á vegum:
  - annars konar flutningar:
  - sorpbrennsla:

3. Úrbætur

- Áætlunin er: lögboðin/valfrjáls
- Markmið sem er stefnt að:
- Fjármögnun:
  - áætlaður kostnaður (sem ber að tilgreina ef unnt er):
  - um hvers kyns fjármagn er að ræða (opinbert, frá einkaaðilum, annað):
- Þeir sem bera ábyrgð á að áætluninni sé hrint í framkvæmd:
- Tímaáætlun:
  - árið sem áætlunin er samþykkt:
  - það tímabil sem aðgerðum verður skipt niður á:
  - árið sem áætlunin er á enda:
- Lýsing á fyrirhuguðum ráðstöfunum:

II. Styrkur efna sem mælist á þeim svæðum sem tilkynnt er um samkvæmt 3. gr. og ekki er fjallað um í I. þætti⁽¹⁾

Útfylla ber eftirfarandi spurningalista fyrir hvert svæði sem tilkynnt er um samkvæmt 3. gr. tilskipunarinnar:

- Svæði/þéttbýlissvæði:
  - gildi/aðferðir sem eru notuð: I. viðauki/IV. viðauki
- Borg/bær:
- Mælistaður/-staðir (nafn + kenni)⁽²⁾:

Leggja ber fram eftirfarandi tölulegar upplýsingar í $\mu\text{g}/\text{m}^3$ fyrir hvern mælistað:

Staður	Ár	Mengunarefni	Árs- meðaltal	Árs- miðgildi	Vetrar- miðgildi	95. hundraðs- hlutamark ársins	98. hundraðs- hlutamark ársins	Þriggja- daga- regla ⁽¹⁾	Hundraðs- hluti not- hæfra gagna
	ÁÁ	SO ₂ Svifryk (sót) Svifryk (þyngdarmæling)							
	ÁÁ + 1	SO ₂ Svifryk (sót) Svifryk (þyngdarmæling)							
	ÁÁ + 2	SO ₂ Svifryk (sót) Svifryk (þyngdarmæling)							

⁽¹⁾ Fjöldi tímabila sem eru lengri en þrír dagar í röð þar sem farið er yfir 98. hundraðshlutamarkið.

III. Viðbótarupplýsingar

Veita ber upplýsingar um eftirfarandi ef mæliaðferðirnar sem er beitt eru ólíkar tilvísunaraðferðunum sem eru tilgreindar í tilskipununum:

- aðferðina sem er beitt:
- niðurstöður sem sýna:
  - fylgni milli aðferðarinnar sem er beitt og tilvísunaraðferðarinnar
- eða
- að stöðugt samband ríki milli niðurstaðna sem eru fengnar með aðferðunum tveimur (aðferð sem notuð er á staðnum/í landinu og tilvísunaraðferð) í samræmi við 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 89/427/EEB.

⁽¹⁾ Aðeins þar sem ákvæði 3. gr. eru enn í gildi.

⁽²⁾ Samanber innlent flokkunarkerfi.

SPURNINGALISTI VIÐVÍKJANDI TILSKIPUN 82/884/EBE

Aðildarríki:

Tímabil:

1. 1. .. til 31. 12. ..

I. Viðmiðunarmörkin sem ákveðin eru í tilskipuninni ekki virt

Útfylla ber eftirfarandi spurningalista fyrir hvert svæði eða þéttbýlissvæði þar sem vitað er að farið hefur verið yfir viðmiðunarmörkin sem um getur í tilskipuninum:

1. Staður og skráð gildi

- Svæði/þéttbýlissvæði:
  - svæði sem tilkynnt er um samkvæmt 3. gr.: já/nei
- Borg/bær:
- Mælistaður/-staðir (nafn + kenni)⁽¹⁾:
- Áætlað flatarmál svæðis (km²):
- Áætlaður íbúafjöldi sem verður fyrir áhrifum (þúsundir íbúa):

Leggja ber fram eftirfarandi tölulegar upplýsingar í µg/m³ fyrir hvern mælistað þar sem vitað er að farið hefur verið yfir viðmiðunarmörkin:

Staður	Ár	Árs-meðaltal	Hundraðshluti nothæfra gagna
	ÁÁ		
	ÁÁ + 1		
	ÁÁ + 2		

2. Mengunarvaldur

Gefa ber til kynna hvaða mengunarvaldar eiga stærsta þátt í þeim styrk sem mælist. Áætla ber, ef því verður komið við, hlut (í hundraðshlutum talið) helsta mengunarvalds eða helstu mengunarvalda með hliðsjón af eftirfarandi upptalningu:

- iðjuver þar sem brennsla fer ekki fram:
- flutningar á vegum:
- annars konar flutningar:
- sorpbrennsla:

⁽¹⁾ Samanber innlent flokkunarkerfi.

3. *Úrbætur*

- Áætlunin er: lögboðin/valfrjáls
- Markmið sem er stefnt að:
- Fjármögnun:
  - áætlaður kostnaður (sem ber að tilgreina ef unnt er):
  - um hvers kyns fjármagn er að ræða (opinbert, frá einkaaðilum, annað):
- Þeir sem bera ábyrgð á að áætluninni sé hrint í framkvæmd:
- Tímaáætlun:
  - árið sem áætlunin er samþykkt:
  - það tímabil sem aðgerðum verður skipt niður á:
  - árið sem áætlunin er á enda:
- Lýsing á fyrirhuguðum ráðstöfunum:

II. Styrkur efna sem mælist á þeim svæðum sem tilkynnt er um samkvæmt 3. gr. og ekki er fjallað um í I. þætti⁽¹⁾

Útfylla ber eftirfarandi spurningalista fyrir hvert svæði sem tilkynnt er um samkvæmt 3. gr.:

- Svæði/þéttbýlissvæði:
- Borg/bær:
- Mælistaður/-staðir (nafn + kenni)⁽²⁾:

Leggja ber fram eftirfarandi tölulegar upplýsingar í $\mu\text{g}/\text{m}^3$ fyrir hvern mælistað:

Staður	Ár	Árs- meðaltal	Hundraðshluti nothæfra gagna
	ÁÁ		
	ÁÁ + 1		
	ÁÁ + 2		

III. Viðbótarupplýsingar

Veita ber upplýsingar um eftirfarandi ef mæliaðferðirnar sem er beitt eru ólíkar tilvísunaraðferðunum sem eru tilgreindar í tilskipununum:

- aðferðina sem er beitt:
- niðurstöður sem sýna að aðferðin sem er beitt er jafngild tilvísunaraðferðinni:

⁽¹⁾ Aðeins þar sem ákvæði 3. gr. eru enn í gildi.

⁽²⁾ Samanber innlent flokkunarkerfi.

SPURNINGALISTI TEKINN SAMAN SAMKVÆMT TILSKIPUN 91/692/EBE**FRAMKVÆMD TILSKIPUNAR RÁÐSINS 84/360/EBE FRÁ 28. JÚNÍ 1984 UM BARÁTTU
GEGN LOFTMENGUN FRÁ IÐJUVERUM****I. Upptaka í landslög**

1. Taka ber fram hvaða lög og stjórnsýslufyrirmæli hafa verið samþykkt í því skyni að taka ákvæði tilskipunarinnar upp í landslög nema framkvæmdastjórninni hafi þegar verið tilkynnt um þau á skýran og nákvæman hátt.
2. Tilgreina ber þau ákvæði fyrrnefndra laga sem fela í sér 3., 4., 5., 6., 9., 11., 12. og 13. gr. tilskipunarinnar.

II. Framkvæmd tilskipunarinnar

1. 3. gr.
  - Senda ber framkvæmdastjórninni staðfestingu, að því er varðar 1. mgr., þess efnis hvort aðildarríkið vísar afdráttarlaust til flokka iðjuvera, sem eru taldir upp í I. viðauka við tilskipunina, í tengslum við kröfuna um starfsleyfi fyrir verin áður en starfsemi í þeim hefst.
  - Ef flokkar iðjuvera, sem starfsleyfis er krafist fyrir áður en starfsemi í verunum hefst, eru frábrugðnir þeim sem taldir eru upp í I. viðauka við tilskipunina ber aðildarríkinu að tilkynna framkvæmdastjórninni um innlent flokkunarkerfi iðjuvera og gera grein fyrir ástæðum þess að aðildarríkið kemur slíku flokkunarkerfi á.
  - Með tilliti til 3. mgr. ber að tilgreina hvort aðildarríkið hefur krafist starfsleyfis fyrir flokka iðjuvera, aðra en þá sem um getur í I. viðauka, áður en starfsemi í verunum hefst og nefna flokkana. Hið sama gildir og um fyrirframtilkynningar⁽¹⁾.
2. 4. gr.
  - Tilgreina ber til hvaða ráðstafana aðildarríkið hefur gripið í því augnamiði að tryggja að öllum viðeigandi ráðstöfunum sé beitt til þess að koma í veg fyrir loftmengun þegar starfsleyfi er veitt.
3. 9. gr.

Hvernig túlkar aðildarríkið hugtakið „almennigur“ sem ákvarðanir „lögbærra yfirvalda“ snerta?

Tilgreina ber:

  - þá aðferð eða þær aðferðir sem aðildarríkið beitir til þess að upplýsa þann hluta almennings sem útgáfa starfsleyfa varðar.
4. 11. gr.
  - Tilgreina ber þær ráðstafanir sem aðildarríkið hefur gert til þess að mæla losun og fylgjast með henni.

⁽¹⁾ Svárið við þessari spurningu getur og fylgt svarinu til framkvæmdastjórnarinnar samkvæmt öðrum undirlíð.

SPURNINGALISTI VIÐVÍKJANDI TILSKIPUN 85/203/EBE

Aðildarríki:

Tímabil:

1. 1. .. til 31. 12. ..

I. Viðmiðunarmörkin sem ákveðin eru í tilskipuninni ekki virt

Útfylla ber eftirfarandi spurningalista fyrir hvert svæði eða þéttbýlissvæði þar sem vitað er að farið hefur verið yfir viðmiðunarmörkin sem um getur í tilskipuninum:

1. Staður og skráð gildi

- Svæði/þéttbýlissvæði:
  - svæði sem tilkynnt er um samkvæmt 3. gr.: já/nei
- Borg/bær:
- Mælistaður/-staðir (nafn + kenni)⁽¹⁾:
- Áætlað flatarmál svæðis (km²):
- Áætlaður íbúafjöldi sem verður fyrir áhrifum (þúsundir íbúa):

Leggja ber fram eftirfarandi tölulegar upplýsingar í µg/m³ fyrir hvern mælistað þar sem vitað er að farið hefur verið yfir viðmiðunarmörkin:

Staður	Ár	98. hundraðshluta- mark ársins	Hundraðshluti nothæfra gagna
	ÁÁ		
	ÁÁ + 1		
	ÁÁ + 2		

2. Mengunarvaldur

Gefa ber til kynna hvaða mengunarvaldar eiga stærstan þátt í þeim styrk sem mælist. Áætla ber, ef því verður komið við, hlut (í hundraðshlutum talið) helsta mengunarvalds eða helstu mengunarvalda með hliðsjón af eftirfarandi upptalningu:

- varmaorkuver/orkuver:
- brennsluver í fyrirtækjum, stofnunum og íbúðarhúsum:
- brennsluver í iðnaði:
- iðjuver þar sem brennsla fer ekki fram:
- flutningar á vegum:
- annars konar flutningar:
- sorpbrennsla:

⁽¹⁾ Samanber innlent flokkunarkerfi.

3. *Úrbætur*

- Áætlunin er: lögboðin/valfrjáls
- Markmið sem er stefnt að:
- Fjármögnun:
  - áætlaður kostnaður (sem ber að tilgreina ef unnt er):
  - um hvers kyns fjármagn er að ræða (opinbert, frá einkaaðilum, annað):
- Þeir sem bera ábyrgð á að áætluninni sé hrint í framkvæmd:
- Tímaáætlun:
  - árið sem áætlunin er samþykkt:
  - það tímabil sem aðgerðum verður skipt niður á:
  - árið sem áætlunin er á enda:
- Lýsing á fyrirhuguðum ráðstöfunum:

II. Styrkur efna sem mælist á þeim svæðum sem tilkynnt er um samkvæmt 3. gr. og ekki er fjallað um í I. þætti⁽¹⁾

Útfylla ber eftirfarandi spurningalista fyrir hvert svæði sem tilkynnt er um samkvæmt 3. gr.:

- Svæði/þéttbýlissvæði:
- Borg/bær:
- Mælistaður/-staðir (nafn + kenni)⁽²⁾:

Leggja ber fram eftirfarandi tölulegar upplýsingar fyrir hvern mælistað:

Staður	Ár	98. hundraðshluta- mark ársins	Hundraðshluti nothæfra gagna
	ÁÁ		
	ÁÁ + 1		
	ÁÁ + 2		

III. Viðbótarupplýsingar

Veita ber upplýsingar um eftirfarandi ef mæliaðferðirnar sem er beitt eru ólíkar tilvísunaraðferðunum sem eru tilgreindar í tilskipununum:

- aðferðina sem er beitt;
- niðurstöður sem sýna að aðferðin sem er beitt er jafngild tilvísunaraðferðinni:

⁽¹⁾ Aðeins þar sem ákvæði 3. gr. eru enn í gildi.

⁽²⁾ Samanber innlent flokkunarkerfi.

EFTA-STOFNANIR

EFTIRLITSSTOFNUN EFTA

Tilkynning frá Eftirlitsstofnun EFTA frá 4. júní 1997 um beitingu 97/EES/41/05 samkeppnisreglna EES gagnvart millilandaþærslum

- A. Þessi tilkynning er birt samkvæmt reglum samningsins um Evrópska efnahagssvæðið (EES-samningurinn) og samningsins milli EFTA-ríkjanna⁽¹⁾ um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls (samningur um eftirlitsstofnun og dómstól).
- B. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur gefið út tilkynningu um beitingu samkeppnisreglna EB gagnvart millilandaþærslum (Stjóð. EB nr. C 251, 27. 9. 1995, bls. 3). Í þessari gerð sem er ekki bindandi er að finna meginreglur og ákvæði sem framkvæmdastjórn Evrópusambandsins fylgir á sviði samkeppnismála.
- C. Eftirlitsstofnun EFTA telur að fyrirnefnd gerð varði EES. Til þess að viðhalda jöfnum samkeppnisskilyrðum og tryggja að samkeppnisreglum EES sé beitt eins alls staðar á Evrópska efnahagssvæðinu tekur Eftirlitsstofnun EFTA upp þessa tilkynningu samkvæmt umboði sem henni er veitt í b-lið 2. mgr. 5. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól. Ætlun hennar er að fylgja þeim meginreglum og ákvæðum sem mælt er fyrir um í þessari tilkynningu við beitingu viðeigandi EES-samkeppnisreglna⁽²⁾ í tilteknu máli.

Inngangur

- Í þessari tilkynningu er kveðið á um hvernig Eftirlitsstofnun EFTA hyggst meta hvort millilandaþærslukerfi samrýmast 53. og 54. gr. EES-samningsins.
- Þegar samkeppnisreglunum er beitt verður að taka mið af heildarstefnu Eftirlitsstofnunar EFTA í greiðslum milli landa. Eitt mikilvægasta markmið Eftirlitsstofnunar EFTA er að tryggja að gagnsæi, skilvirkni og stöðugleiki millilandaþærslukerfa sé í náinni framtíð eins og í bestu innlendum kerfum. Fullur ávinningur af Evrópska efnahagssvæðinu næst aðeins ef fyrirtæki og einstaklingar geta flutt fé með skjóttum og öruggum hætti frá einum hluta EES til annars.
- Þar til nýlega hafa millilandaþærslur farið fram í hefðbundnum millibankaviðskiptum. Reglan á því fyrirkomulagi hefur verið að vinna og gera upp hverja færslu fyrir sig. Þetta hefur þýtt að kostnaður við yfirfærslu á lágum upphæðum hefur verið hátt hlutfall af yfirfærðri fjárhæð. Margir bankar á EES hafa unnið saman að því að þróa ný kerfi fyrir millilandaþærslur. Þessi kerfi sem alla jafna nota innlend greiðslujöfnunarkerfi til að dreifa móttæknum millilandaþærslum innanlands, taka til:
  - kerfa sem grundvallast á bættem viðskiptabankatengingum milli stofnana í mismunandi EFTA-ríkjum eða aðildarríkjum ESB,
  - kerfa sem grundvallast á sérstökum flokkum stofnana,
  - kerfa sem grundvallast á beintengingum við sjálfvirkar greiðslujöfnunarstöðvar (ACH).

⁽¹⁾ Í þessari tilkynningu ber að skilja hvers konar tilvísun til EFTA-ríkja sem tilvísun til EFTA-ríkja sem nú eiga aðild að EES-samningnum (Ísland, Liechtenstein og Noregur).

⁽²⁾ Helstu samkeppnisreglur EES um fyrirtæki er að finna í 53., 54., 57. og 59. gr. EES-samningsins og XIV. viðauka við EES-samninginn.

4. Sumir hinna stærri banka nota eigin útibúa- og dótturfyrirtækjanet sem viðskiptabankanet. Annar möguleiki fyrir banka er að sækjast eftir beinni þátttöku í sjálfvirkum greiðsluöfnunarstöðvum eða öðrum greiðsluöfnunarkerfum í öðrum EFTA-ríkjum eða aðildarríkjum ESB.

5. Eftirlitsstofnun EFTA fagnar þessari viðleitni til að bæta gæði þeirrar þjónustu sem boðin er viðskiptavinum. Enn fremur er henni kunnugt um að Evrópuþingið og ráð Evrópusambandsins samþykkti nýverið tilskipun um millilanda-færslur⁽³⁾ til að auka gagnsæi og skilvirkni millilanda-færslna. Uptaka tilskipunarinnar í EES-samninginn er nú til umræðu og verður ákvörðun þar að lútandi endanlega tekin í sameiginlegu EES-nefndinni.

6. Þessi tilkynning miðar að því aðstoða aðila á markaðinum með ábendingum um hvernig Eftirlitsstofnun EFTA tekur á málum sem tengjast samkeppni. Almenn afstaða Eftirlitsstofnunar EFTA er að taka jákvæða afstöðu til samninga milli banka sem gera þeim kleift að koma á betri kerfum fyrir millilanda-færslur. Slíkir samningar verða þó að samrýmast 53. og 54. gr. EES-samningsins. Virk samkeppni milli banka og kerfa gegnir veigamiklu hlutverki í að bæta skilvirkni þjónustunnar og lækka verð til neytenda. Þessi tilkynning miðar að því að útskýra hvaða samvinnuform jafngildir óæskilegu samráði og hvað skilur á milli þegar meta skal hvenær samvinna er nauðsynleg og hvenær samkeppni er möguleg.

1. Gildissvið og skilgreiningar

7. Í þessari tilkynningu merkir:

- a) *sjálfvirk greiðsluöfnunarstöð* (ACH): rafrænt greiðsluöfnunarkerfi sem er byggt á tilteknum aðferðum sem lána- og fjármálastofnanir fylgja þegar þær leggja fram og skiptast á gögnum og/eða skjölum sem varða millilanda-færslur, einkum í gegnum segulnæman miðil eða fjarskiptanet og stjórnað er af reiknistofum,
- b) *yfirfærsla*: greiðsla sem felst í röð aðgerða sem hefst á greiðslufyrirmælum upphafslegs sendanda í því skyni að senda viðtakanda fé til ráðstöfunar. Bæði greiðslufyrirmælin og féð sem þar er lýst flyst frá banka upphafslegs sendanda til banka viðtakanda, hugsanlega í gegnum nokkra aðra banka og/eða fleiri en eitt yfirfærslukerfi,
- c) *millilanda-færsla*: færsla á fé frá upphaflegum sendanda í gegnum banka eða útibú í einu EFTA-ríki eða aðildarríki ESB til viðtakanda í banka eða útibúi í öðru EFTA-ríki eða aðildarríki ESB,
- d) *millilanda-færslukerfi*: kerfi sem gerir kleift að senda greiðslufyrirmæli og fé sem þar er lýst milli landa,
- e) *millilanda-greiðslutæki*: greiðslufyrirkomulag (þar með talin yfirfærsla, greiðslukort eða tékki) sem unnt er að nota við millilanda-færslu. Greiðsla milli landa getur farið fram augliti til auglitis eða úr fjarlægð eftir því hvort upphaflegur sendandi og viðtakandi hittast í eiginlegum skilningi þegar greiðslan hefst,
- f) *marghliða millibankagjald*: umsamið færslugjald í millibankaviðskiptum.

8. Þessi auglýsing gildir eingöngu um millilanda-færslukerfi. Að því er þessa tilkynningu varðar er yfirfærslukerfi í einu EFTA-ríki eða aðildarríki ESB millilanda-færslukerfi svo fremi að um það fari peningafærslur milli landa.

9. Ákvæði 53. og 54. gr. EES-samningsins eiga einungis við um hugsanleg áhrif á viðskipti milli aðila að EES-samningnum. Millilanda-færslukerfi kunna að hafa slík áhrif einmitt vegna þess að um þau fara millilanda-færslur⁽⁴⁾.

⁽³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/5/EB frá 27. janúar 1997 um millilanda-færslur.

⁽⁴⁾ Mál 172/80 Züchner gegn Bayerische Vereinsbank [1981] dómasafn 2021, 18. mgr.

10. Þessari tilkynningu er beint til lánastofnana og annarra stofnana sem taka þátt í millilandaefærlukerfum og annast slíkar yfirfærslur. Í þessari tilkynningu er vísað til slíkra stofnana sem „banka”.

2 Markaðurinn

1) Viðkomandi markaður

11. Til að meta áhrif samnings á samkeppni í skilningi 53. gr. EES-samningsins og hvort um sé að ræða yfirburðastöðu á markaðinum í skilningi 54. gr. EES-samningsins er nauðsynlegt að skilgreina viðkomandi markað.

12. Viðkomandi vörumarkaður tekur til allra þeirra vara sem neytandi álitur jafngildar eða hliðstæðar að því er lýtur að einkennum þeirra, verði og fyrirhugaðri notkun. Einnig verður að taka mið af framboði og eftirspurn á markaðinum. Viðkomandi landfræðilegur markaður er svæði þar sem samkeppnisskilyrði fyrir viðkomandi vöru eru nægilega einsleit og sem unnt er að greina frá nágrannasvæðum, einkum vegna þess að samkeppnisskilyrði eru merkjanlega ólík á þessum svæðum. Eftirlitsstofnun EFTA getur eingöngu skilgreint markaði nákvæmlega á grundvelli einstakra mála. Hún getur þó gefið vísbendingu um hvaða atriði skipta máli við skilgreiningu á markaði fyrir mat á millilandaefærlukerfum.

13. Fyrir einstaka millilandaefærslu velur banki upphafslegs sendanda alla jafna ekki banka viðtakanda. Það þýðir þó ekki að samkeppni á milli banka viðskiptavinum til hagsbóta sé ekki möguleg. Samkeppni getur átt sér stað í mismiklum mæli á ólíkum stigum. Til að afmarka viðkomandi markað í tilteknu máli, er nauðsynlegt að meta umfang samkeppni á þessum ólíku stigum. Samkeppni innan kerfisins á sér stað þegar bankar sem taka þátt í sama kerfi keppa um viðskiptavinum með því að bjóða sem besta samsetningu á verði og skilmálum við að annast og taka á móti millilandaefærslum. Samkeppni milli kerfa á sér stað þegar bankar sem taka þátt í mismunandi millilandaefærslukerfum keppa um viðskiptavinum. Samkeppni innan greiðslutækja á sér stað þegar bankinn sjálfur býður ólíkar en jafngildar tegundir af millilandaefærslum, til dæmis áfríðandi og óáfríðandi yfirfærslur eða yfirfærslur með viðbótarupplýsingum og yfirfærslur án þeirra. Samkeppni á milli greiðslutækja á sér stað þegar millilandaefærslutæki önnur en millilandaefærslur geta komið í stað millilandaefærslu.

14. Í fyrsta lagi verður að vera mögulegt víðtækt skiptihæfi (interchangeability) gagnvart öðrum fjarlægum millilandaefærslutækjum. Á meðan vörumarkaðurinn kann að taka til annarra greiðslutækja en millilandaefærslu, hafa greiðslutæki sem unnt er að nota til að annast fjargreiðslur milli landa önnur einkenni og bjóða upp á aðra notkun en greiðslutæki sem aðeins er hægt að nota til að annast greiðslur augliti til auglitis eða innlendar greiðslur.

15. Í öðru lagi, hvað varðar fyrirkomulag á fjargreiðslum milli landa (eða hvað varðar fyrirkomulagið á millilandaefærslum) kunna að fyrirfinnast aðskildir þrengri markaðir. Kerfi sem notuð eru til að annast greiðslur á lágum upphæðum (smásölu) þurfa ekki endilega að geta komið í stað kerfa sem annast greiðslur á háum upphæðum (heildsölu). Sama á við um greiðslur til smásala og annarra vörusala og þjónustuaðila andstætt greiðslum til einstaklinga, eða áfríðandi greiðslur andstætt óáfríðandi greiðslum.

16. Í þriðja lagi getur tiltekið greiðslutæki (eða jafnvel tiltekinn hluti tækisins) myndað viðkomandi markað eitt og sér. Til dæmis taldi framkvæmdastjórn Evrópusambandsins í ákvörðun um Helsinki-samninginn viðkomandi markað vera erlenda „Eurocheques” sem voru útgefnir í viðskiptum í Frakklandi⁽⁵⁾. Það gæti vel verið við hæfi í einstökum málum að telja millilandaefærslur (eða tiltekna hluta, svo sem millilandaefærslur í smáum stíl) sem viðkomandi markað.

⁽⁵⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 25. mars 1992 um „Eurocheques”: Helsinki-samningurinn, Stjtfð. EB nr. L 95, 9. 4. 1992, 8. og 76. gr.; staðfest af dómstólnum á fyrsta dómstigi, mál T-39/92 og T-40/92 Groupement des cartes bancaires ‘CB’ og Europay International gegn framkvæmdastjórninni [1994] dómasafn II-49, 104. mgr.

17. Auk viðkomandi markaðs þar sem bankar keppa um viðskiptavinir verður einnig um að ræða markað þar sem ólík millilandaeferslukurfi, sjálfvirkar greiðsluöfnunarsköðvar og bankar keppast um að bjóða öðrum bönkum mismunandi leiðir við að afgreiða millilandaeferslur. Til dæmis geta mismunandi bankar í tilteknu EFTA-ríki eða aðildarríki ESB keppst um að starfa sem viðskiptabankar banka í öðrum EFTA-ríkjum eða aðildarríkjum ESB. Viðskiptabankinn myndi afgreiða aðsendar millilandaeferslur til banka viðtakanda. Samkeppni banka á þessum markaði má einnig lýsa sem samkeppni milli kerfa.

18. Landfræðilegi markaðurinn virðist enn vera að miklu leyti innlendur þar sem samkeppnisskilyrði sem gilda um greiðslur milli landa eru mismunandi í einstökum EFTA-ríkjum eða aðildarríkjum ESB.

2) Samkeppni á viðkomandi mörkuðum

19. Samkeppni milli banka um viðskiptavinir verður eingöngu virk ef verð og skilmálar eru gagnsær gagnvart viðskiptavininum. Samkeppnin harðnar ef viðskiptavinir njóta lágra skiptigjalda, til dæmis ef bankar bjóða að senda færslu fyrir hönd þeirra sem eru ekki með reikning í umræddum bönkum.

20. Gagnvart bönkum virðist alla jafna eiga sér stað ákveðin samkeppni milli kerfa þegar ólík millilandaeferslukurfi afgreiða yfirfærslur frá banka sendanda til banka í landi viðtakandans. Á sama tíma getur það vel átt sér stað að í mörgum EFTA-ríkjum eða aðildarríkjum ESB eigi innlend greiðsluöfnunarkerfi sem eru notuð til að dreifa innsendum millilandaeferslurum í þessum löndum í takmarkaðri eða jafnvel engri slíkri samkeppni.

21. Afleiðingarnar af takmörkun á samkeppni innan kerfis í tilteknu kerfi verða ekki jafn alvarlegar ef hún er bætt upp með víðtækari samkeppni annarra kerfa (samkeppni milli kerfa) eða annarra tækja eða hvorttveggja. Hins vegar ef þessi víðtækari samkeppni er veik eða engin er sérstaklega mikilvægt að tryggja að hugsanleg samkeppni innan kerfis sé ekki takmörkuð. Enn fremur ef sambærilegar takmarkanir (innan kerfisins) eiga sér stað innan kerfa sem eiga í samkeppni getur verið erfiðara að reiða sig á víðtækari samkeppni til að bæta upp samkeppnisskort innan kerfisins.

3. Engin verðsamkeppni

1) Aðild að kerfi

22. Við umhugsun um aðild að millilandaeferslukurfum verður að taka mið af öðrum þáttum í EES-lögum en samkeppnisreglunum. Einkum gilda meginreglurnar um staðfesturétt, frjálsa þjónustustarfsemi og frjálsa fjármagnsflutninga og greiðslur sem kveðið er á um í EES-samningnum og gerðinni sem vísað er til í 16. lið IX. viðauka við EES-samninginn⁽⁶⁾ þegar kerfi eru sett upp skv. lögum eða fyrirmælum opinberra yfirvalda. Í þessu skjali er ekki fjallað um þessar hliðar opinberra reglna.

23. Einkasamningar milli banka um að koma á fót nýjum eða tengja fyrirbyggjandi millilandaeferslukurfi verða að samrýmast 53. og 54. gr. EES-samningsins.

24. Þar sem millilandaeferslukurfi telst vera „nauðsynlegt tæki“ verður það að vera opið fyrir frekari aðild (sem skal aðgreind frá eignarhaldi) að því tilskildu að umsækjendur uppfylli skilyrði um aðild (sjá 25. mgr. hér á eftir). Nauðsynlegt tæki er tæki eða grunnvirki sem samkeppnisaðilar verða að hafa aðgang

⁽⁶⁾ Þessi gerð svarar til annarrar tilskipunar ráðsins 89/646/EBE frá 15. desember 1989 um samræmingu á ákvæðum í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um stofnun og rekstur lánastofnana (önnur tilskipun um bankamál), Stjtið. EB nr. L 386, 30. 12. 1989, bls. 1.

⁽⁷⁾ Um hugtakið nauðsynlegt tæki sjá mál 6 og 7/73 Institutio Chemioterapico Italiano og Commercial Solvents Corporation gegn framkvæmdastjórninni [1974] dómasafn 223; ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 4. nóvember 1988 London European - Sabena, Stjtið. EB nr. L 317, 24. 11. 1988, bls. 47; ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 11. júní 1992 B& I Line gegn Sealink [1992] CMLR 255; ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 21. desember 1993 Port of Rødby, Stjtið. EB nr. L 55, 26. 2. 1994, bls. 52; IGR Stereo Television, 11. skýrsla um samkeppnismál, 94. liður; Disma, 23. skýrsla um samkeppnismál 223. og 224. liður.

⁽⁸⁾ Óbein aðild er þátttökuform þar sem stofnanir annast ákveðna starfsemi og bera tiltekna ábyrgð sem fylgir beinni aðild án þess að því fylgi greiðsluábyrgð sem eingöngu þeir sem eiga beina aðild bera.

að svo þeir geti veitt viðskiptavinum sínum þjónustu⁽⁷⁾. Millilanda-færslukerfi telst vera nauðsynlegt tæki þegar bankar verða að eiga aðild að því til að geta keppt á viðkomandi markaði. Með öðrum orðum þýðir það umtalsverða hindrun fyrir nýjan samkeppnisaðila ef ekki er hægt að fá aðgang að kerfinu. Þetta væri tilfellið ef nýr samkeppnisaðili gæti ekki með hagkvæmum hætti fengið aðgang að öðru kerfi eða komið á fót eigin kerfi til að keppa á viðkomandi markaði.

25. Millilanda-færslukerfi sem telst vera nauðsynlegt tæki má setja skilyrði fyrir aðild svo fremi þau séu almennt réttlætanagerleg. Aðild getur verið í formi beinnar eða óbeinnar þátttöku⁽⁸⁾, með mismunandi skilyrðum fyrir aðild þeirra sem taka beinan eða óbeinan þátt og með hliðsjón af ábyrgðarsviðum. Skilyrði fyrir aðild skulu vera skrifleg, aðgengileg og ekki fela í sér mismunun. Þau geta til dæmis kveðið á um kröfur til aðila um fjárhagsstöðu, tæknilega eða stjórnmunarlega getu og um tiltekið lánstraust. Einnig er heimilt að krefjast greiðslu á þátttökugjaldi. Þátttökugjald má þó ekki vera svo hátt að það hindri þátttöku. Alla jafna má þátttökugjald ekki vera hærri en sem nemur sanngjörnum hluta af raunverulegum kostnaði af fyrri fjárfestingum í kerfinu. Skilyrði fyrir aðild mega ekki gera þátttöku í kerfinu háða aðild að annarri óskyldri þjónustu.

26. Krafa um lágmarksviðskipti gæti hindrað inngöngu minni banka. Millilanda-færslukerfi sem er nauðsynlegt tæki skal þegar kostur er veita bönkum með lítil viðskipti aðgang. Ein ásatanagerleg leið til að ná þessu markmiði er að veita slíkum bönkum óbeina aðild. Ef ekki er kostur á óbeinni aðild verður að rökstyðja kröfuna um lágmarksviðskipti.

27. Synjun um aðild eða alger útilokun frá millilanda-færslukerfi sem er nauðsynlegt tæki skal fylgja skrifleg skýring á ástæðum fyrir synjuninni eða útilokuninni og rétt er að óháð mat fari fram á henni.

28. Ekki er skylt að kerfi sem er ekki nauðsynlegt tæki sé opið fyrir frekari þátttöku né heldur þarf að réttlæta skilyrði fyrir aðild. Kerfi, hvort sem þau eru nauðsynlegt tæki eða ekki, geta fengið undanþágu samkvæmt 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins ef þau koma í veg fyrir að einstakir meðlimir taki þátt í öðrum kerfum til að tryggja lágmarksviðskipti.

2) Rekstur kerfis

29. Samningar milli banka mega ekki leiða til einkasamninga: viðskiptavinum verður að vera frjálst að breyta bankatengingum frá einni stofnun til annarrar, eða tengjast mörgum stofnunum samtímis.

30. Bankar sem taka þátt í millilanda-færslukerfi geta samið um staðla er varða rekstur kerfisins, gerð og gæði færslna sem vinna á í kerfinu og reglur um öryggis- og áhættustjórnun.

31. Samningar um rekstrarstaðla, þar með taldir eftirfarandi staðlar, falla alla jafna utan gildissviðs 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins:

- stöðluð skilaboðagerform og reglubundin auðkenning (en varast skal samninga um vélbúnað nema nauðsynlegt sé til að reka kerfið),
- nauðsynlegar lágmarksupplýsingar vegna færslu sem á að senda um kerfið,
- uppgjörsfyrirkomulag, til dæmis nánari upplýsingar um hvernig staðið skuli að uppgjöri, um samþykktir á heildarupphæð uppgjörs og samþykktir um hvenær líta má á uppgjör sem lokauppgjör.

32. Eftirfarandi samningar um staðla kunna að falla undir gildissvið 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins. Ef þeir gera það geta þeir alla jafna fengið undanþágu samkvæmt 3. mgr. 53. gr. ef þeir fela ekki í sér mismunun og takmarkast við nauðsyn þess að bæta starfsemi kerfisins.

1) Samningar um viðskiptastaðla, þar með talið:

- reglur um afgreiðslutíma, til dæmis ákvæði um að yfirfærsla öðlist gildi í viðtökubanka innan tilskilins frests séu greiðslufyrirmæli móttekin innan tiltekinna tímamarka (en slíkar ráðstafanir mega alls ekki leiða til samstilltra aðgerða um gildisdag gagnvart viðskiptavinum),
- hámarks- og lámarksfjárhæðir sem vinna á í kerfi.

2) Samningar um öryggis- og áhættustjórnunarreglur, þar með talið:

- skilyrði um reikningsuppgjör og stjórnun á uppgjörreikningum,
- samningar um lausafjárstöðustaðla (til dæmis, krafa um að leggja fram nægilega tryggingu til að mæta áhættu),
- fyrirfram ákvörðun um að deila tapi vegna vanskila þátttakenda.

33. Samningar verða að takmarkast við millibankasamskipti og mega ekki leiða til samstilltra aðgerða gagnvart viðskiptavinum.

4. Verðsamkeppni

1) **Stofnkostnaður við að setja upp millilanda-færslukerfi og rekstrarkostnaður miðstöðva**

34. Kostnaði við að koma á fót millilanda-færslukerfi og reka miðstöðvar (til dæmis sjálfvirka greiðslujöfnunarstöð) má deila á milli þáttökubankanna með til dæmis greiðslujöfnunargjaldi (sem getur verið mismunandi miðað við umfang viðskipta eða önnur fyrirframsett skilyrði) sem lagt er á þáttökubankana. Ef þáttökubankar hafa þurft að standa undir stofnsetningarkostnaði sem viðtökubankar kann að vera réttlætanlegt að mæta þessum kostnaði með sameiginlega samþykktu millibankagjaldi (sjá hér á eftir).

2) **Verðlagning í millilanda-færslukerfum**

35. Viðskipti í greiðslukerfi mun að jafnaði varða að minnsta kosti fjóra aðila: upphaflegan sendanda (viðskiptavinurinn sem borgar), banka sendandans, viðtakandann (viðskiptavinurinn sem tekur á móti greiðslunni) og banka viðtakandans. Gagnkvæm tengsl þessara fjögurra aðila mynda ramma fyrir verðlagningu: sendandi-banki sendanda, viðtakandi-banki viðtakanda, banki sendanda-banki viðtakanda og sendandi-viðtakandi. Verðsamningar á þessum fjórum mismunandi stigum eru innbyrðis tengdir.

36. Hvað varðar millilanda-færslu þurfa banki sendanda og banki viðtakanda ekki að hafa nein bein samningsbundin tengsl. Í því tilviki verður færslan meðhöndluð af röð banka. Hver bankatvennd í röðinni verður bundin af tvíhliða samningi og/eða, innan kerfis, af marghliða samningi. Verðlagning á milli bankanna getur verið hluti af tengslum milli hvers bankatvenndar.

a) *Verðlagning milli banka og viðskiptavina*

37. Til eru mismunandi aðferðir við verðlagningu og samsetningar þeirra. Þetta á til dæmis við um uppgöfin verð, svo sem viðskiptatengd gjöld og ársgjöld og verð sem ekki eru jafn gegnsæ svo sem ákvarðanir um gildistöku, lægri vexti á innstæðum (og/eða hærri vexti á lán og yfirdrátt) en alla jafna og óhagstæðara gjaldeyrisgengi.

38. Hér, eins og á öðrum sviðum samkeppni milli banka, mega þátttökubankarnir ekki semja um að ákveða verð gagnvart viðskiptavinum. Þó er stundum takmarkað með lögum að hve miklu leyti bankar mega sjálfir ákveða verð til viðskiptavina, sbr. dómafordæmi EFTA-dómstólsins um samþætta beitingu 2. mgr. 3. gr. og 53. gr. EES-samningsins og dómstóls Evrópubandalaganna um samþætta beitingu 2. mgr. 5. gr. og 85. gr. EB-sáttmálans.

b) *Marghliða millibankagjöld*

39. Eftirlitsstofnun EFTA telur að tvíhliða samningur um millibankagjald falli alla jafna utan gildissviðs 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins. Aftur á móti takmarkar marghliða samningur um millibankagjald samkeppni og fellur því undir 1. mgr. 53. gr. vegna þess að slíkt takmarkar verulega frelsi banka til að móta eigin stefnu í verðlagningu. Þessar takmarkanir eru einnig líklegar til að raska samskiptum milli banka og viðskiptavina þeirra. Einnig verður um að ræða takmörkun á samkeppni samkvæmt 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins þegar samningur eða samstilltar aðgerðir eru milli banka um að velja millibankagjöldum yfir á viðskiptavinina.

40. Nægilega hörð samkeppni milli kerfa ætti að hindra að millibankagjöld hafi áhrif á verðlagningu gagnvart viðskiptavinum. Við slíkar aðstæður væru samkeppnistakmarkandi áhrif marghliða millibankagjalds innan eins kerfis ekki umtalsverð (og falla því utan gildissviðs 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins) að því tilskildu að kerfin sem eiga í samkeppni feli ekki í sér sambærileg marghliða millibankagjöld.

41. Ef um er að ræða takmarkaða eða enga samkeppni milli kerfa mun marghliða millibankagjald almennt teljast hafa þau áhrif að takmarka samkeppni að verulegu leyti og því falla undir bannið í 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins.

42. Samningar um marghliða millibankagjöld, sem falla undir gildissvið 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins, geta eingöngu fengið undanþágu samkvæmt 3. mgr. 53. gr. ef hægt er að sýna fram á að þeir séu í raun nauðsynlegir til að koma á tilteknu samstarfsformi. Það er ekki í verkahring Eftirlitsstofnunar EFTA að kveða á um tiltekna samninga fyrir banka. En ef bankar gera samninga um marghliða millibankagjöld mun Eftirlitsstofnun EFTA þó (með hliðsjón af skilyrðum um undanþágu sem kveðið er á um í 3. mgr. 53. gr.) kanna þann efnahagslega ávinning sem leitast er við að ná með þessum samningum og meta hvort neytendum (bæði viðskiptavinum bankans sem og öðrum) sé veitt sanngjörn hlutdeild í þeim ávinningi sem af þeim hlýst og hvort þessir sérstöku samningar um millibankagjöld séu í raun nauðsynlegir til að ná slíkum ávinningi.

c) *Meðhöndlun á millilandafærslu*

43. Eftirfarandi er dæmi um millilandafærslu sem bankakeðja annast. Banki sendanda gæti flutt færsluna til fyrsta millibanka í sama EFTA-ríki eða aðildarríki ESB. Millibankinn myndi annast tengingu milli landa með því að flytja færsluna til annars millibanka (viðskiptabanka) í viðtökuríki EFTA eða ESB. Viðskiptabankinn myndi annast yfirfærsluna til banka viðtakanda. Þetta myndi alla jafna fara fram um innlent greiðslujöfnunarkerfi, þannig að viðskiptabankinn yrði nokkurs konar aðgangur að innlenda kerfinu. Sjálfvirk greiðslujöfnunarstöð gæti komið í stað fyrsta millibankans eða viðskiptabankans eða beggja.

(⁹) Unnt er að lýsa færslum sem 'OUR', 'Share' eða 'BEN' samkvæmt því hvernig viðskiptavinurinn vill að staðið sé að gjaldtökum:

- **OUR:** sendandi greiðir allan kostnað (our charges),
- **Share:** sendandi og viðtakandi skipta (share) á milli sín kostnaði,
- **BEN:** viðtakandi (beneficiary) greiðir allan kostnað.

44. Millibankaverðlagning getur verið hluti að tengslunum milli sérhverrar bankatvenndar í keðjunni. Í dæminu hér að framan munu fyrsti millibankinn í keðjunni og viðskiptabankinn alla jafna geta samið tvíhliða við viðeigandi banka sendanda og fyrsta millibanka um verð fyrir að annast millilandaþæfslu. Slíkir tvíhliða verðsamningar falla utan gildissviðs 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins. Á hinn bóginn ef bankasamstæða ætti að semja um marghliða millibankagjald fyrir hvern þessara hlekkja í keðjunni myndi það að meginreglu falla undir 1. mgr. 53. gr. Þó kynnu takmarkandi áhrif á samkeppni af marghliða millibankagjaldi að vera óveruleg (og því falla utan gildissviðs 1. mgr. 53. gr.) að því tilskildu að fyrir hendi væru kerfi í samkeppni sem myndu sjálf ekki fela í sér sambærileg marghliða millibankagjöld.

45. Síðasti hlekkurinn í keðjunni er viðskiptabankinn og banki viðtakanda. Þeir gætu notað innlent samskiptatengi, en myndu alla jafna báðir eiga aðild að innlendu greiðsluþjónunarkerfi (eða sjálfvirkri greiðsluþjónunarstöð) sem væri notuð til að dreifa innsendum greiðslum í viðtökuríkjum EFTA eða ESB. Hér er líklegt að samkeppni milli kerfa sé takmörkuð eða engin vegna þarfarinnar á að nota kerfi sem tryggt getur afhendingu til allra hugsanlegra viðtökubanka í viðtökulandinu (Það yrði auðvitað ekki um neina samkeppni milli kerfa að ræða ef bankar samþykktu að nota aðeins eitt sérstakt kerfi til að annast móttæknar færslur). Marghliða millibankagjald fyrir millilandaþæfslur meðhöndlaðar í slíku kerfi vekur spurningar um samkeppni samkvæmt 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins.

d) *Tvöföld gjaldtaka*

46. Tvöföld gjaldtaka gerist þegar sendandi millilandaþæfslu óskar eftir að greiða allan kostnað við yfirfærsluna (svokölluð „OUR“-yfirfærsla⁽⁹⁾), og millibanki eða banki viðtakanda reiknar sér samt sem áður kostnað af yfirfærðri upphæð, eða banki viðtakanda krefur viðtakanda um gjald sem er hærra en gjald sem krafist væri fyrir innanlandsfærslu.

47. Eftirlitsstofnun EFTA telur að möguleiki viðskiptavina á að framkvæma OUR-yfirfærslur feli í sér ávinning í skilningi 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins. Við ákveðnar aðstæður getur samningur um marghliða millibankagjald vegna millilandaþæfslna verið nauðsynlegur til að forðast tvöfalda gjaldtöku vegna millilandaþæfslna og gera bönkum þannig kleift að bjóða OUR-yfirfærslur (sjá 52. mgr. og áfram hér á eftir). Ef slíkt er tilfellið þá er hægt að veita undanþágu frá gjaldinu samkvæmt 3. mgr. 53. gr.

48. Eftirlitsstofnun EFTA telur ekki að marghliða millibankagjald fyrir millilandaþæfslur sé alla jafna óhjákvæmilegt til að gera bönkum kleift að bjóða Share- eða BEN-millilandaþæfslur. Hvað varðar Share-yfirfærslu getur banki sendanda kafið viðskiptavinum sína um greiðslu vegna eigin kostnaðar, millibankar geta dregið gjald frá yfirfærslu til að mæta eigin kostnaði (eða rukkað banka sendanda um þennan kostnað) og banki viðtakanda getur lagt gjald á viðskiptavinum sína til að mæta eigin kostnaði. Hvað varðar BEN-yfirfærslu geta banki sendanda og millibankar dregið gjald frá yfirfærslufjárhæðinni til að mæta eigin kostnaði og banki viðtakanda getur krafist gjalds af viðskiptavinum sínum til að mæta eigin kostnaði.

49. Bönkum skal frjálst að ákveða hvort þeir bjóða OUR-, BEN- eða Share-millilandaþæfslur⁽¹⁰⁾.

e) *Kostnaður við millilandaþæfslur*

50. Færsla milli landa kann að hafa í för með sér meiri vinnu en innlend færsla:

- 1) reynst getur nauðsynlegt að setja upp nýtt kerfi eða breyta fyrirbyggjandi kerfi til að meðhöndla millilandaþæfslur,

⁽¹⁰⁾ Tilskipunin um millilandaþæfslur (sjá 5. mgr. þessarar tilkynningar) kveður á um OUR-yfirfærslur ef sendandi tilgreinir ekki annað.

- 2) hvað varðar færsluna sjálfa getur meiri vinna falist í:
- i) að tilkynna viðkomandi yfirvöldum um millilanda færsluna sem aðsenda greiðslu,
  - ii) að umreikna greiðsluna yfir í gjaldmiðil móttakanda,
  - iii) að viðtakanda sé, lögum samkvæmt, veittar nánari upplýsingar (t.d. útlistun á greiðslufyrirmælunum) en alla jafna eru veittar um innlendar greiðslur,
  - iv) að sannprófa upplýsingar um viðtakanda, bankanúmer hans og bankaskráningarnúmer þar sem þessar upplýsingar eru oft ófullnægjandi eða rangar,
  - v) að endurmóta greiðslufyrirmæli ef meðhöndla á þau í greiðslujöfnunarkerfi viðtökulandsins,
  - vi) að þörf sé á frekari greiðslujöfnun eða uppgjöri.

51. Ef banki sendanda, viðskiptabanki eða sjálfvirk greiðslujöfnunarstöð getur annast þessi viðbótarverkefni, er hægt að meðhöndla færsluna í greiðslujöfnunarkerfi viðtökulandsins á sama hátt og innlenda færslu. Þetta þýðir að fyrir banka viðtakanda væri engin munur á að taka á móti færslu erlendis frá og venjulegri færslu innanlands. Við slíkar aðstæður ættu ekki að koma upp vandamál vegna tvöfaldrar gjaldtöku, og marghliða millibankagjald vegna þess að um væri að ræða færslu milli landa því ekki að reynast nauðsynlegt.

f) *Engin tvöföld gjaldtaka ef millilanda færsla hefur í för með sér sérstakan kostnað*

52. Eftirlitsstofnun EFTA er þó ljóst að þær aðstæður kunni áfram að vera fyrir hendi að banki viðtakanda verði óhjákvæmilega að greiða kostnað vegna móttöku millilanda færslu sem er hærri en vegna innanlandsfærslu. Það mun einkum eiga sér stað í þeim EFTA-ríkjum eða aðildarríkjum ESB sem krefjast þess að banki viðtakanda tilkynni yfirvöldum á sviði greiðslujöfnunar (balance of payments authorities) um aðsendar greiðslur, eða sem krefjast þess að banki veiti viðtakendum nánari upplýsingar en alla jafna eru veittar um innlendar greiðslur. Þetta myndi einnig eiga við þegar bankar viðtakenda hafa þurft að standa undir kostnaði við að setja upp ný kerfi (og einnig hér eru aðstæður mismunandi í ólíkum EFTA-ríkjum eða aðildarríkjum ESB). Undir slíkum kringumstæðum er hægt að réttlæta að bankar í viðtökulandinu semji um marghliða millibankagjald til að mæta þessum viðbótarkostnaði og komast hjá tvöfaldrar gjaldtöku. Þátttakendur í sjálfvirkri greiðslujöfnunarstöð, eða almennt allir eða næstum allir bankar í tilteknu landi geta samið um slíkt millibankagjald.

53. Samningur milli þátttakenda í sjálfvirkri greiðslujöfnunarstöð myndi mæta nauðsynlegum viðbótarkostnaði banka viðtakanda með millibankagjaldi sem samið væri um milli greiðslujöfnunarstöðvarinnar og þáttökubanka viðtakanda. Slíkt marghliða millibankagjald sem um væri samið myndi grundvallast á raunverulegum viðbótarkostnaði banka viðtakanda og vera hluti af heildar (tvíhliða) gjaldinu sem greiðslujöfnunarstöðin krefði sendingarbankana um (eða sjálfvirku greiðslujöfnunarstöðvarnar sem önnuðust sendinguna). Sjálfvirka greiðslujöfnunarstöðin myndi greiða banka viðtakanda nauðsynlegan viðbótarkostnað með því að endurgreiða þeim millibankagjaldið.

54. Samningur milli allra eða flestra banka í tilteknu landi myndi einnig mæta nauðsynlegum viðbótarkostnaði banka viðtakanda með millibankagjaldi sem allir þáttökubankar viðtakanda semdu um. Fyrir hverja einstaka færslu myndi einn þessara banka starfa sem viðskiptabanki bankans sem sá um sendinguna. Hvers konar umsamið millibankagjald myndi einnig grundvallast á raunverulegum viðbótarkostnaði banka viðtakanda og gæti verið hluti af heildar (tvíhliða) gjaldinu sem viðskiptabankarnir krefðu sendingarbankana um (eða sjálfvirku greiðslujöfnunarstöðvarnar sem önnuðust sendinguna). Viðskiptabankinn myndi greiða bönkum viðtakanda nauðsynlegan viðbótarkostnað með því að endurgreiða þeim millibankagjaldið.

g) *Skilyrði fyrir marghliða millibankagjaldi*

55. Ef marghliða millibankagjald fellur undir 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins og unnt er að undanþiggja það á þeirri forsendu að það sé nauðsynlegt til að koma í veg fyrir tvöfalda gjaldtöku, verður það að uppfylla eftirtalin skilyrði:

- 1) gjaldið skal miða (og endurskoða reglulega) við raunverulegan meðaltalsviðbótarkostnað þátttökubanka sem starfa sem bankar viðtakenda,
- 2) gjaldið skal skilgreint sem sjálfgefið gildi, sem geri aðilum að kerfinu kleift að semja um tvíhliða gjöld sem eru hærri eða lægri en viðmiðunarupphæðin.

EB-STOFNANIR

FRAMKVÆMDASTJÓRNIN

Samfylking fyrirtækja sem tilkynnt hefur verið fyrirfram (Mál nr. IV/M.994)

97/EES/41/06

1. Framkvæmdastjórninni barst 23. september 1997 tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89⁽¹⁾ þar sem fyrirtækin E.I. Du Pont de Nemours and Co. (DuPont) (Bandaríkjunum) og Hitachi Chemical Co., Ltd. (Hitachi Chemical) (Japan), undir yfirráðum Hitachi Ltd., öðlast í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. reglugerðar ráðsins sameiginleg yfirráð í Hitachi Chemical DuPont MicroSystems L.L.C. (JVCO) (Bandaríkjunum), með kaupum á hlutabréfum í nýstofnuðu fyrirtæki um sameiginlegt verkefni.
2. Viðskiptastarfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
  - Hitachi Chemical: framleiðsla og sala á kemískum efnum, raftæknivörum, vörum til heimilishalds o.fl.,
  - DuPont: rannsóknir, þróun, framleiðsla, dreifing og sala á ýmsum kemískum efnum, tilbúnum trefjum, plastefnum og öðrum efnum,
  - JVCC: rannsóknir, þróun, framleiðsla, markaðssetning og sala á fljótandi pólýmíðum og önnur viðskipti eða starfsemi þar að lútandi.
3. Að undangenginni forkönnun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin sem tilkynnt hefur verið geti fallið undir gildissvið reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89. Þó er lokaákvörðun hvað þetta atriði varðar frestað um sinn.
4. Framkvæmdastjórnin gefur þriðju aðilum sem eiga hagsmuna að gæta kost á að koma hugsanlegum athugasemdum sínum varðandi fyrirhugaða aðgerð á framfæri við sig.

Athugasemdir verða að hafa borist framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjóttíð. EB nr. C 301, 2. 10. 1997. Athugasemdirnar má senda til framkvæmdastjórnarinnar um bréfasíma (nr. +32 2 296 43 01/296 72 44) eða í pósti, með tilvísun til IV/M.994, á eftirfarandi heimilisfang:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B - Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1040 Brussels

⁽¹⁾ Stjóttíð. EB nr. L 395, 30. 12. 1989. Leiðrétting: Stjóttíð. EB nr. L 257, 21. 9. 1990, bls. 13.

**Samfylking fyrirtækja sem tilkynnt hefur verið fyrirfram
(Mál nr. IV/M.1003 - Alcoa/Inespal)****97/EES/41/07**

1. Framkvæmdastjórninni barst 22. september 1997 tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89⁽¹⁾ þar sem fyrirtækið Aluminum Company of America (Alcoa) öðlast í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. reglugerðar ráðsins full yfirráð í fyrirtækinu Industria Española del Aluminio S.A. (Inespal) sem tilheyrir samstæðunni Sociedad Estatal de Participaciones Industriales (SEPI) með hlutabréfakaupum.
2. Viðskiptastarfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
  - Alcoa: bauxítvinnsla, álhreinsun, framleiðsla á hráu áli og vörum úr hálfunnu og fullunnu áli,
  - Inespal: álhreinsun, framleiðsla á hráu áli og vörum úr hálfunnu og fullunnu áli.
3. Að undangenginni forkönnun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin sem tilkynnt hefur verið geti fallið undir gildissvið reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89. Þó er lokaákvörðun hvað þetta atriði varðar frestað um sinn.
4. Framkvæmdastjórnin gefur þriðju aðilum sem eiga hagsmuna að gæta kost á að koma hugsanlegum athugasemdum sínum varðandi fyrirhugaða aðgerð á framfæri við sig.

Athugasemdir verða að hafa borist framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjóttíð. EB nr. C 301, 2. 10. 1997. Athugasemdirnar má senda til framkvæmdastjórnarinnar um bréfasíma (nr. +32 2 296 43 01/296 72 44) eða í pósti, með tilvísun til IV/M.1003 - Alcoa/Inespal, á eftirfarandi heimilisfang:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B - Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1040 Brussels

**Samfylking fyrirtækja sem tilkynnt hefur verið fyrirfram
(Mál nr. IV/M.1007 - Shell/Montell)****97/EES/41/08**

1. Framkvæmdastjórninni barst 23. september 1997 tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89⁽¹⁾ þar sem fyrirtækið Shell Montell Holding B.V., sem tilheyrir samstæðunni Royal Dutch/Shell, öðlast í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. reglugerðar ráðsins allsherjaryfirráð í fyrirtækinu Montell N.V., sem er fyrirtæki um sameiginlegt verkefni í eigu Shell og Montedison, með hlutabréfakaupum.
2. Viðskiptastarfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
  - Shell: leit, framleiðsla og sala á olíu og jarðgasi, framleiðsla og sala á kemískum efnum úr jarðolíu eða jarðgasi,
  - Montell: fyrirtæki um sameiginlegt verkefni í eigu Shell og Montedison sem framleiðir og selur pólýólefín.

⁽¹⁾ Stjóttíð. EB nr. L 395, 30. 12. 1989. Leiðrétting: Stjóttíð. EB nr. L 257, 21. 9. 1990, bls. 13.

3. Að undangenginni forkönnun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin sem tilkynnt hefur verið geti fallið undir gildissvið reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89. Þó er lokaákvörðun hvað þetta atriði varðar frestað um sinn.
4. Framkvæmdastjórnin gefur þriðju aðilum sem eiga hagsmuna að gæta kost á að koma hugsanlegum athugasemdum sínum varðandi fyrirhugaða aðgerð á framfæri við sig.

Athugasemdir verða að hafa borist framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjtið. EB nr. C 300, 1. 10. 1997. Athugasemdirnar má senda til framkvæmdastjórnarinnar um bréfasíma (nr. +32 2 296 43 01/296 72 44) eða í pósti, með tilvísun til IV/M.1007 - Shell/Montell, á eftirfarandi heimilisfang:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B - Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1040 Brussels

**Samfylking fyrirtækja sem tilkynnt hefur verið fyrirfram
(Mál nr. IV/M.1011 - Ingersoll-Rand/Thermo King)**

97/EES/41/09

1. Framkvæmdastjórninni barst 23. september 1997 tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89⁽¹⁾ þar sem fyrirtækið Ingersoll-Rand Company öðlast í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. reglugerðar ráðsins allsherjaryfirráð í Thermo King Corporation með hlutabréfakaupum.
2. Viðskiptastarfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
  - Ingersoll-Rand Company: vélar og búnaður,
  - Thermo King Corporation: hitaefirlitsbúnaður sem notaður er við flutninga.
3. Að undangenginni forkönnun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin sem tilkynnt hefur verið geti fallið undir gildissvið reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89. Þó er lokaákvörðun hvað þetta atriði varðar frestað um sinn.
4. Framkvæmdastjórnin gefur þriðju aðilum sem eiga hagsmuna að gæta kost á að koma hugsanlegum athugasemdum sínum varðandi fyrirhugaða aðgerð á framfæri við sig.

Athugasemdir verða að hafa borist framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjtið. EB nr. C 298, 30. 9. 1997. Athugasemdirnar má senda til framkvæmdastjórnarinnar um bréfasíma (nr. +32 2 296 43 01/296 72 44) eða í pósti, með tilvísun til IV/M.1011 - Ingersoll-Rand/Thermo King, á eftirfarandi heimilisfang:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B - Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1040 Brussels

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 395, 30. 12. 1989. Leiðrétting: Stjtið. EB nr. L 257, 21. 9. 1990, bls. 13.

Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu
(Mál nr. IV/M.925 - Krupp-Hoesch/Thyssen (IV/KSE.1243))

97/EES/41/10

Framkvæmdastjórnin ákvað 11. 8. 1997 að mótmæla ekki framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa því yfir að hún samrýmdist hinum sameiginlega markaði. Þessi ákvörðun byggist á b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89⁽¹⁾. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu fáanleg á þýsku og verður birt eftir að viðskiptaleyndarmál sem kunna að koma þar fram hafa verið felld brott. Ákvörðunin er fáanleg:

- í pappírsútgáfu á söluskrifstofum opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna,
- í tölvutæku formi í „CDE“-útgáfu af CELEX- gagnagrunninum, undir skjalanúmeri 397M0925. CELEX er tölvuvætt skjalakerfi sem hefur að geyma réttarreglur Evrópubandalagsins. Unnt er að fá frekari upplýsingar um áskrift hjá:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
Sími: +352 2929 42455, bréfasími: +352 2929 42763

Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu
(Mál nr. IV/M.927 - STET/GET/Unión Fenosa)

97/EES/41/11

Framkvæmdastjórnin ákvað 20. 8. 1997 að mótmæla ekki framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa því yfir að hún samrýmdist hinum sameiginlega markaði. Þessi ákvörðun byggist á b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89⁽¹⁾. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu fáanleg á spænsku og verður birt eftir að viðskiptaleyndarmál sem kunna að koma þar fram hafa verið felld brott. Ákvörðunin er fáanleg:

- í pappírsútgáfu á söluskrifstofum opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna,
- í tölvutæku formi í „CES“-útgáfu af CELEX- gagnagrunninum, undir skjalanúmeri 397M0927. CELEX er tölvuvætt skjalakerfi sem hefur að geyma réttarreglur Evrópubandalagsins. Unnt er að fá frekari upplýsingar um áskrift hjá:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
Sími: +352 2929 42455, bréfasími: +352 2929 42763

⁽¹⁾ Stjótt. EB nr. L 395, 30. 12. 1989. Leiðrétting: Stjótt. EB nr. L 257, 21. 9. 1990, bls. 13.

**Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu
(Mál nr. IV/M.963 - Compaq/Tandem)**

97/EES/41/12

Framkvæmdastjórnin ákvað 11. 8. 1997 að mótmæla ekki framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa því yfir að hún samrýmdist hinum sameiginlega markaði. Þessi ákvörðun byggist á b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89⁽¹⁾. Óstytt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu fáanleg á ensku og verður birt eftir að viðskiptaleyndarmál sem kunna að koma þar fram hafa verið felld brott. Ákvörðunin er fáanleg:

- í pappírsútgáfu á söluskrifstofum opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna,
- í tölvutæku formi í „CEN“-útgáfu af CELEX- gagnagrunninum, undir skjalanúmeri 397M0963. CELEX er tölvuvætt skjalakerfi sem hefur að geyma réttarreglur Evrópubandalagsins. Unnt er að fá frekari upplýsingar um áskrift hjá:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
Sími: +352 2929 42455, bréfasími: +352 2929 42763

**Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu
(Mál nr. IV/M.968 - Lufthansa Cityline/Bombardier/EBJS)**

97/EES/41/13

Framkvæmdastjórnin ákvað 26. 8. 1997 að mótmæla ekki framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa því yfir að hún samrýmdist hinum sameiginlega markaði. Þessi ákvörðun byggist á b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89⁽¹⁾. Óstytt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu fáanleg á þýsku og verður birt eftir að viðskiptaleyndarmál sem kunna að koma þar fram hafa verið felld brott. Ákvörðunin er fáanleg:

- í pappírsútgáfu á söluskrifstofum opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna,
- í tölvutæku formi í „CDE“-útgáfu af CELEX- gagnagrunninum, undir skjalanúmeri 397M0968. CELEX er tölvuvætt skjalakerfi sem hefur að geyma réttarreglur Evrópubandalagsins. Unnt er að fá frekari upplýsingar um áskrift hjá:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
Sími: +352 2929 42455, bréfasími: +352 2929 42763

⁽¹⁾ Stjórn. EB nr. L 395, 30. 12. 1989. Leiðrétting: Stjórn. EB nr. L 257, 21. 9. 1990, bls. 13.

Tilkynning samkvæmt 3. mgr. 19. gr. reglugerðar ráðsins nr. 17/62 - 97/EES/41/14
(Mál nr. IV/34.010 - Nederlandse Vereniging van Banken
(GSA-samningurinn 1991))

Þann 10. júlí 1991 tilkynntu hollensku bankasamtökin Nederlandse Vereniging van Banken fyrir hönd meðlima sinna samning um sameiginlegar reglur um forprentuð fyrirmæli um millifærslur. Í tilkynningunni var farið fram á að mótmælum yrði ekki hreyft, en annars undanþágu samkvæmt 3. mgr. 85. gr. EB-sáttmálans.

Ákveðnar breytingar voru gerðar á samningnum að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina sem hyggst taka jákvæða afstöðu gagnvart tilkynntum samningi. Áður en af því verður gefur hún þriðju aðilum sem hagsmuna eiga að gæta kost á að senda athugasemdir sínar, innan eins mánaðar frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjtið. EB nr. C 273, 9. 9.1997 með tilvísun til IV/34.010 - Nederlandse banken, á eftirfarandi heimilisfang:

European Commission
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate D
Rue de la Loi 200
B-1049 Brussels

Mál nr. IV/36.523/D1 - Electronic Screen Brokered Exchange 97/EES/41/15
Application - Beiðni um að mótmælum verði ekki hreyft og tilkynning
til að fá undanþágu

1. Þann 30. maí 1997 barst framkvæmdastjórninni beiðni um að mótmælum yrði ekki hreyft og til vara tilkynning um samninga, samkvæmt 2. og 4. gr. reglugerðar ráðsins nr. 17/62, frá fyrirtæki í Cantor Fitzgerald Group í tengslum við stofnsetningu og rekstur kaupþings undir heitinu Electronic Screen Brokered Exchange (ESB Exchange), með staðfestu í London. Eitt annað fyrirtæki í Cantor Fitzgerald Group verður einnig aðili að ESB Exchange.
2. Beiðnin/tilkynningin tekur til samþykktar, viðskiptasamninga og aðildarsamninga sem gilda munu um viðskipti milli þingaðilanna.
3. Að undangenginni forkönnun telur framkvæmdastjórnin að tilkynntir samningar geti fallið undir gildissvið reglugerðar nr. 17/62.
4. Framkvæmdastjórnin gefur þriðju aðilum sem eiga hagsmuna að gæta kost á að koma athugasemdum sínum varðandi fyrirhugaða samninga á framfæri við sig.
5. Athugasemdirnar skulu hafa borist framkvæmdastjórninni eigi síðar en 30 dögum eftir þessa birtingu í Stjtið. EB nr. C 270 frá 6. 9. 1997, með tilvísun til IV/36.523/D1, annaðhvort um bréfasíma (32 2 296 98 07) eða í pósti, á eftirfarandi heimilisfang:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate D
Office 3/3
Avenue de Cortenberg 158
B-1049 Brussels

Mál nr. IV/36.579/D1 - EASDAQ -
Beiðni um að mótmælum verði ekki hreyft og tilkynning til að fá undanþágu

97/EES/41/16

1. Þann 8. júlí 1997 barst framkvæmdastjórninni beiðni um að mótmælum yrði ekki hreyft og til vara tilkynning um samninga, samkvæmt 2. og 4. gr. reglugerðar ráðsins nr. 17/62, frá European Association of Securities Dealers Automated Quotation (EASDAQ) í tengslum við stofnsetningu og rekstur samevrópsks kaupþings. Kaupþingið miðar sérstaklega að fyrirtækjum í örum vexti og alþjóðaviðskiptum sem leita fjármagns vegna aukinna umsvifa, og að fjárfestum sem óska eftir aðgangi að hlutabréfum mikils úrvals fyrirtækja innan Evrópusambandsins.
2. Að undangenginni forkönnun telur framkvæmdastjórnin að tilkynntir samningar geti fallið undir gildissvið reglugerðar nr. 17/62.
3. Framkvæmdastjórnin gefur þriðju aðilum sem eiga hagsmuna að gæta kost á að koma athugasemdum sínum varðandi fyrirhugaða samninga á framfæri við sig.
4. Athugasemdirnar skulu hafa borist framkvæmdastjórninni eigi síðar en 30 dögum eftir þessa birtingu í Stjtið. EB nr. C 270 frá 6. 9. 1997, með tilvísun til IV/36.579/D1, annaðhvort um bréfasíma (32 2 296 98 07) eða í pósti, á eftirfarandi heimilisfang:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate D
Office 3/3
Avenue de Cortenberg 158
B-1049 Brussels

Heimild fyrir ríkisaðstoð samkvæmt 92. og 93. gr. EB-sáttmálans   **97/EES/41/17**
Mál sem framkvæmdastjórnin andmælir ekki

Framkvæmdastjórnin hefur ákveðið að samþykkja aðgerðir sem Spánn lagði til í því skyni að endurfjármagna og afskrifa skuldir fyrirtækisins Almagrera SA og selja það síðan einkafjárfesti sem yrði valinn í opinberu útboði, ríkisaðstoð nr. N 131/97 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 245 frá 12. 8. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt spænska aðstoð til bílaframleiðandans Opel-España vegna verkefnis sem miðar að því að draga verulega úr mengun, umfram það sem kveðið er á um í gildandi stöðlum, með því að láta aðferð þar sem notuð er vatnsmálning koma í stað núverandi fyrirkomulags þar sem notuð er málning með lífrænum leysiefnum, ríkisaðstoð nr. N 669/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 245 frá 12. 8. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt 1. hluta franskra aðstoðar vegna fjárfestinga í umdæmunum handan hafsins, ríkisaðstoð nr. N 847/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 245 frá 12. 8. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt 2. hluta franskra aðstoðar vegna sköpunar nýrra starfa í umdæmunum handan hafsins, ríkisaðstoð nr. N 847/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 245 frá 12. 8. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt 3. hluta franskra aðstoðar vegna samgangna í umdæmunum handan hafsins, ríkisaðstoð nr. N 847/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 245 frá 12. 8. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt þýska aðstoð til að nýta nútímatækni á sviði dvergrásatækni, ríkisaðstoð nr. N 869/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 245 frá 12. 8. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt þýska aðstoðaráætlun um að bjarga og einkavæða fyrirtæki í Saxlandi, ríkisaðstoð nr. N 872/96 (NN 32/97)(sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 245 frá 12. 8. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt hollenska aðstoðaráætlun sem miðar að því að endurþjálfa atvinnulaust fólk og fólk sem á það á hættu að verða atvinnulaust, ríkisaðstoð nr. N 906/96)(sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 245 frá 12. 8. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt þýska aðstoðaráætlun vegna endurskipulagningarstarfsemi í Thüringen, ríkisaðstoð nr. NN 67/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 245 frá 12. 8. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt þýska aðstoðaráætlun vegna einkavæðingar á fyrirtækinu Funkwerk Dabendorf GmbH í Brandenburg, ríkisaðstoð nr. N 330/97 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 245 frá 12. 8. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt þýska aðstoðaráætlun vegna endurskipulagningar á fyrirtækjunum Bell Flavors og Fragrances Duft und Aroma GmbH í Saxlandi, ríkisaðstoð nr. NN 61/97 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 245 frá 12. 8. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt þýska björgunaraðstoð til handa fyrirtækinu Rackwitz Aluminium GmbH i.GV í Saxlandi, ríkisaðstoð nr. NN 69/97 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 245 frá 12. 8. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt þýska aðstoðaráætlun vegna fiskveiða í tilraunaskyni í Eystrasalti, ríkisaðstoð nr. N 130/97 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 245 frá 12. 8. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt spænska aðstoðaráætlun vegna endurskipulagningar á fiskiðnaðinum í héraði Baska, ríkisaðstoð nr. N 116/97 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 245 frá 12. 8. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt franska aðstoð til að sýna fram á að unnt sé að nota lífrænt eldsneyti í iðnaði, ríkisaðstoð nr. N 941/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 255 frá 20. 8. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt spænska aðstoðaráætlun til að bæta umhverfið á iðnaðarsvæðinu í Galísíu, ríkisaðstoð nr. NN 97/96 (ex N 393/96)(sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 250 frá 15. 8. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt finnska aðstoðaráætlun sem miðar að því að auka framboð á áhættufjármagni til lítilla og meðalstórra fyrirtækja, ríkisaðstoð nr. N 124/97 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 250 frá 15. 8. 1997).

Skrá yfir útgefnar ákvarðanir og tilskipanir framkvæmdastjórnarinnar

97/EES/41/18

Framkvæmdastjórnin hefur birt eftirfarandi ákvarðanir og tilskipanir:

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 22. janúar 1997 þar sem því er lýst yfir að samfylking fyrirtæka samrýmist sameiginlega markaðinum og framkvæmd EES-samningsins (mál nr. IV/M.794 - Coca-Cola/ Amalgamated Beverages GB) (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 218, 9. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 12. febrúar 1997 um hvort fyrirhuguð útvíkkun Þýskalands á áætlunum um fjárfestingastyrki og sérstakar afskriftir þannig að þær taki til Vestur-Berlínar samrýmist sameiginlega markaðinum, svo fremi þessar áætlanir varði ekki vinnslu og markaðssetningu á landbúnaðarvörum (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 228, 19. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 30. apríl 1997 um að heimila aðstoð Breska konungsríkisins til kolaiðnaðarins (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 237, 28. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 14. maí 1997 um að veita Lúxemborg viðbótaraðlögunartímabil vegna framkvæmdar á tilskipun 90/388/EBE hvað varðar frjálsa samkeppni í fjarskiptum (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 234, 26. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. júlí 1997 um sameiginlega tækniforskrift að tengikröfum sem eru gerðar til skilflata notendabúnaðar fyrir stafrænar óskipulegar leigulínur með 2 048 kílóbita/s flutningsgetu í frjálsa netaðgangskerfinu (ONP-kerfinu) (1. breyting) (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 215, 7. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. júlí 1997 um sameiginlega tækniforskrift að tengikröfum sem eru gerðar til skilflata notendabúnaðar fyrir stafrænar óskipulegar leigulínur með 2 048 kílóbita/s flutningsgetu í frjálsa netaðgangskerfinu (ONP-kerfinu) (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 215, 7. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. júlí 1997 um sameiginlega tækniforskrift að tengikröfum sem eru gerðar til skilflata notendabúnaðar fyrir stafrænar óskipulegar leigulínur með 64 kílóbita/s flutningsgetu í frjálsa netaðgangskerfinu (ONP-kerfinu) (1. breyting) (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 215, 7. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. júlí 1997 um sameiginlega tækniforskrift að almennum tengikröfum sem eru gerðar til notendabúnaðar fyrir stafræn þráðlaus fjarskipti í Evrópu (DECT) (2. útgáfa) (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 215, 7. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. júlí 1997 um sameiginlega tækniforskrift að talsímakröfum sem eru gerðar til notendabúnaðar fyrir stafræn þráðlaus fjarskipti í Evrópu (DECT) (2.útgáfa) (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 215, 7. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. júlí 1997 um sameiginlega tækniforskrift að tengikröfum sem eru gerðar til GAP-notendabúnaðar fyrir stafræn þráðlaus fjarskipti í Evrópu (DECT) (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 215, 7. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. júlí 1997 um sameiginlega tækniforskrift að almennum tengikröfum fyrir almenna Evrópufarsímann (2. útgáfa) (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 215, 7. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. júlí um sameiginlega tækniforskrift að talsímakröfum sem eru gerðar til notendabúnaðar fyrir almenna Evrópufarsímann (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 215, 7. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. júlí um sameiginlega tækniforskrift að almennum tengikröfum fyrir farstöðvar sem fyrirhugað er að nota í stafræna hólfskipta fjarskiptakerfinu, fasa II, tíðnisviði DCS 1800 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 215, 7. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. júlí um sameiginlega tækniforskrift að talsímakröfum fyrir farstöðvar sem fyrirhugað er að nota í stafræna hólfskipta fjarskiptakerfinu, fasa II, tíðnisviði DCS 1800 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 215, 7. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. júlí um sameiginlega tækniforskrift fyrir endabúnað sem á að tengja við almenn línuskipt gagnaflutningsnet og leigulínur í frjálsa netaðgangskerfinu (ONP-kerfinu) með því að nota tengibúnað í samræmi við CCITT - tilmæli X.21 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 223, 13. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. júlí um sameiginlega tækniforskrift að almennum tengikröfum sem eru gerðar til gagnaendabúnaðar (DTE) sem á að tengja við almennt pakkaskipt gagnaflutningsnet (PSPDN) með því að nota tengibúnað í samræmi við CCITT - tilmæli X.25 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 223, 13. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 11. júlí 1997 um fastsetningu á forskriftum fyrir verkefni er varða sameiginlega hagsmuni á sviði samevrópskra orkuneta sem fjallað er um í ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1254/96/EB, eins og henni var breytt með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1047/97/EB (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 225, 15. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 14. júlí 1997 um markaðssetningu á T102-prófi (*Streptococcus thermophilus* T102) samkvæmt tilskipun ráðsins 90/220/EBE (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 225, 15. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 14. júlí 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar samsett ytri hitaeinangrunarkerfi/ sett (ETICS) (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 229, 20. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 14. júlí 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar styrkt og forspennt stál fyrir steinsteypu (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 240, 2. 9. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 14. júlí 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar sement, kalkbyggingarefni og önnur blautbindiefni (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 229, 20. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 16. júlí 1997 um gerð bráðabirgðalista yfir starfsstöðvar í þriðju löndum sem aðildarríkin heimila innflutning frá á kjötvörum (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 234, 26. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 22. júlí 1997 um staðlað form að evrópsku tæknisamþykki fyrir byggingarvörur (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 236, 27. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 22. júlí 1997 um aðra breytingu á ákvörðun 94/957/EB um bráðabirgðaráðstafanir fyrir Finnland hvað varðar dýraheilbrigðiseftirlit með lifandi dýrum sem flutt eru til Finnlands frá þriðju löndum (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 236, 27. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 22. júlí 1997 um breytingu á ákvörðun 87/257/EBE um skrá yfir starfsstöðvar í Bandaríkjunum sem hafa heimild til að flytja nýtt kjöt til bandalagsins (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 236, 27. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 22. júlí 1997 um breytingu á ákvörðun 97/4/EB um bráðabirgðalista yfir starfsstöðvar í þriðju löndum sem aðildarríkin heimila innflutning frá á nýju alifuglakjöti (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 236, 27. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 23. júlí 1997 um breytingu á ákvörðun 94/652/EB um skrá yfir og úthlutun verkefna sem á að vinna á sviði samvinnu aðildarríkjanna um vísindalegar rannsóknir á matvælum (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 236, 27. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 23. júlí 1997 þar sem farið er fram á að konungsríkið Holland afturkalli tiltekin ákvæði um merkingar, sem kveðið er á um í drögum að reglugerðum um smyrjanlega fitu (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 237, 28. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 23. júlí 1997 um að skipa nefndir sem fara með málefni sem varða neytendaheilbrigði og hollustu matvæla (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 237, 28. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 25. júlí 1997 um tilteknar verndarráðstafanir vegna smitandi blóðleysis í lögum í Noregi (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 238, 29. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 25. júlí 1997 um breytingu á ákvörðun 95/30/EB um sérstök skilyrði fyrir innflutningi á fisk- og fiskeldisafurðum sem eru upprunnar í Marokkó (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 237, 28. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 25. júlí 1997 um breytingu á ákvörðun 97/334/EB um tilteknar verndarráðstafanir hvað varðar ákveðnar fiskafurðir sem eru upprunnar í Indlandi (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 239, 30. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 25. júlí 1997 um breytingu á ákvörðun 97/368/EB um tilteknar verndarráðstafanir hvað varðar ákveðnar fiskafurðir sem eru upprunnar í Kína (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 238, 29. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 25. júlí 1997 um breytingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/252/EB um gerð bráðabirgðalista yfir starfsstöðvar í þriðju löndum sem aðildarríkin heimila innflutning frá á mjólk og mjólkurvörum til neyslu (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 240, 2. 9. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 28. júlí 1997 um breytingu á ákvörðun 97/296/EB um gerð lista yfir þriðju lönd sem heimilt er að flytja frá fiskafurðir til neyslu (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 323, 23. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 28. júlí 1997 um breytingu á ákvörðun 97/20/EB um gerð skrár yfir þriðju lönd sem uppfylla skilyrði fyrir framleiðslu og markaðssetningu á tvískelja lindýrum, skrápdyrum, möttuldýrum og sæsniglum (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 232, 23. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 28. júlí 1997 um breytingu á ákvörðun 95/328/EB um gerð heilbrigðisvottorðs fyrir fiskafurðir frá þriðju löndum sem falla ekki enn undir sérstaka ákvörðun (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 238, 29. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 28. júlí 1997 um breytingu á ákvörðun 95/333/EB um gerð heilbrigðisvottorðs fyrir tvískelja lindýr, skrápdyr, möttuldýr og sæsnigla frá þriðju löndum sem falla ekki enn undir sérstaka ákvörðun (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 238, 29. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 28. júlí 1997 um breytingu á ákvörðun 94/325/EB um tiltekin skilyrði fyrir innflutningi á fisk- og fiskeldisafurðum sem eru upprunnar í Tælandi (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 232, 23. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 28. júlí 1997 um sérstök skilyrði fyrir innflutningi á tvískelja lindýrum, skrápdyrum, möttuldýrum og sæsniglum sem eru upprunnir í Tælandi (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 232, 23. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 28. júlí 1997 um breytingu á ákvörðun 91/516/EB um gerð skrár yfir efni sem eru bönnuð í fódurblöndur (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 237, 28. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 28. júlí 1997 um breytingu á ákvörðun 96/743/EB frá 9. desember 1996 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 237, 28. 8. 1997)

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar frá 97/48/EB frá of 29. júlí 1997 um aðra breytingu á tilskipun ráðsins 82/711/EB um nauðsynlegar grundvallarreglur til að mæla flæði efna úr plastefnum og -hlutum sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 222, 12. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 29. júlí 1997 um viðurkenningu að meginreglu til á því að málsgögnin sem lögð voru fram til ítarlegra rannsókna, í því skyni að fella hugsanlega mefenoxam (CGA 329 351), etoxýsúlfúron, famóxadon og ampelomyces quisqualis inn í I. viðauka við tilskipun ráðsins 91/414/EB um markaðssetningu plöntuvarnarefna, séu í grundvallaratriðum fullnægjandi (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 239, 30. 8. 1997).

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 29. júlí 1997 um kröfur um dýraheilbrigði og útgáfu dýraheilbrigðisvottorðs vegna innflutnings á nýju alifuglakjöti frá Ísrael (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 239, 30. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 30. júlí 1997 um viðurkenningu á tæknilegu aðgerðaráætluninni til að bæta landbúnaðarhagskýrslur 1996/97 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 240, 2. 9. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 11. ágúst 1997 um markaðssetningu og notkun svínakjöts í samræmi við 9. gr. í tilskipun ráðsins 80/217/EB hvað varðar Belgíu (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 228, 19. 8. 1997)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 13. ágúst 1997 um breytingu á ákvörðun 97/515/EB, 97/513/EB, 97/516/EB og 97/517/EB um verndaraðgerðir vegna tiltekinna dýraafurða sem upprunnar eru í Indlandi, Bangladesh og Madagaskar (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. L 228, 19. 8. 1997)

**Skrá yfir skjöl varðandi EES sem framkvæmdastjórnin
sendi ráðinu á tímabilinu 21. 7. til 1. 8. 1997**

97/EES/41/19

Þessi skjal er unnt að fá hjá söluskrifstofum opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna

Kóði	Skráningarnúmer	Titill	Samþykkt af framkvæmdastjórninni þann	Sent til ráðsins þann	Blaðsíðu fjöldi
COM(97) 384	CB-CO-97-387-EN-C ⁽¹⁾	Lokaskýrsla um Force-áætlunina - aðgerðaáætlun um hvernig staðið skuli að reglubundinni starfþjálfun í Evrópubandalaginu	22.7.1997	22.7.1997	33
COM(97) 385	CB-CO-97-388-EN-C	Lokaskýrsla um framkvæmd Petra-áætlunarinnar - aðgerðaáætlun um starfsþjálfun ungs fólks og undirbúning þess fyrir fullorðinsárin og þátttöku í atvinnulífinu	22.7.1997	22.7.1997	36
COM(97) 386	CB-CO-97-389-EN-C	Lokaskýrsla framkvæmdastjórnarinnar um Eurotecnet-áætlunina (ákvörðun ráðsins 89/657/EBE frá 18. desember 1989) fyrir tímabilið janúar 1990 - desember 1994	22.7.1997	22.7.1997	24
COM(97) 396	CB-CO-97-396-EN-C	Tillaga að reglugerð ráðsins (EB) um beitingu 92. og 93. gr. EB-sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum almennrar ríkisaðstoðar	15.7.1997	22.7.1997	16
COM(97) 340	CB-CO-97-330-EN-C	Breytt tillaga að tilskipun ráðsins um skráningu fólks um borð í farþegaskip	23.7.1997	23.7.1997	10
COM(97) 344	CB-CO-97-334-EN-C	Breytt tillaga að tilskipun ráðsins um breytingu á tilskipun 93/75/EBE um lágmarkskröfur fyrir skip sem flytja hættulegar eða mengandi vörur til eða frá höfnum innan bandalagsins	23.7.1997	23.7.1997	6
COM(97) 347	CB-CO-97-338-EN-C	Breytt tillaga að ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins um að innleiða bandalagsáætlunina „sjálfboðavinna ungs fólks í Evrópu“	23.7.1997	23.7.1997	40
COM(97) 382	CB-CO-97-371-EN-C	Tillaga að tilskipun ráðsins um öryggiskröfur og vottun um starfshæfni þjónustuaðhafna í almenningsskiptum	22.7.1997	23.7.1997	23
COM(97) 399	CB-CO-97-399-EN-C	Áfangaskýrsla um framkvæmd Leonardo da Vinci-áætlunarinnar	23.7.1997	23.7.1997	23
COM(97) 393	CB-CO-97-394-EN-C	Tillaga að ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins um breytingu á ákvörðun 92/481/EBE frá 22. september 1992 um að samþykkja aðgerðaráætlun um skipti innan stjórnsýslu aðildarríkjanna á innlendum embættismönnum sem starfa að framkvæmd löggjafar bandalagsins um hinn innri markað (Karolus-áætlunin)	24.7.1997	24.7.1997	20
COM(97) 398	CB-CO-97-398-EN-C	Skýrsla til tryggingarnefndarinnar um nauðsyn frekari samræmingar á gjaldþoli	24.7.1997	24.7.1997	19
COM(97) 416	CB-CO-97-421-EN-C	Tillaga að tilskipun ráðsins um breytingu á tilskipun ráðsins 95/21/EB um hvernig alþjóðlegum stöðlum um öryggi skipa, mengunarvarnir, aðbúnað og vinnuskilyrði um borð í þeim er framfylgt (hafnarríkiseftirlit) að því er varðar skip sem nota hafnir innan bandalagsins og sigla á skipaleiðum sem heyra undir lögsögu aðildarríkjanna	25.7.1997	28.7.1997	10

⁽¹⁾ „EN“ vísar til enska COM-skjalsins.

Reglur um upplýsingaskipti – tæknilegar reglugerðir**97/EES/41/20**

- Tilskipun 83/189/EBE frá 28. mars 1983 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða (Stjútíð. EB nr. L 109, 26. 4. 1983, bls. 8).
- Tilskipun 88/182/EBE frá 22. mars 1988 um breytingu á tilskipun 83/189/EBE (Stjútíð. EB nr. L 81, 26. 3. 1988, bls. 75).
- Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/10/EB frá 23. mars 1994 um aðra efnisbreytingu á tilskipun 83/189/EBE (Stjútíð. EB nr. L 100, 19. 4. 1994, bls. 30).

Tilkynningar um drög að tæknilegum reglugerðum sem borist hafa framkvæmdastjórninni

Tilvísun ⁽¹⁾	Titill	Lok þriggja mánaða stöðvunartímabils ⁽²⁾
97-0420-NL	Ákvörðun um fjárhættuspil frá 1996	31.10.1997
97-0422-A	Fyrirmæli kvenna- og neytendaverndarráðuneytisins um auðkenningu aukefna sem eru framleidd á erfðafræðilegan hátt	30.10.1997
97-0423-D	Tæknilegir viðbótarsamningsskilmálar, vatnaverkræði (ZTV-W) vatnsvirki úr stáli (svið 216/1)	3.10.1997
96-0426-NL	Ákvörðun frá ...1997 um leyfi til að skipuleggja banka- og bankagíróhappdrætti (ákvörðun um banka- og bankagíróhappdrætti)	5.11.1997
97-0427-NL	Ákvörðun frá ...1997 um leyfi til að skipuleggja skafmiðahappdrætti (ákvörðun um skafmiðahappdrætti)	3.11.1997
97-0429-NL	Ákvörðun um mælingu á ummáli kassa fyrir ála	3.11.1997
97-0430-NL	Undanþágukerfi fyrir botnvörpuveiðar	3.11.1997
97-0431-NL	Fleskstrimlar og flesk í neytendaumbúðum 1978	3.11.1997
97-0432-NL	Tilkynning um heilbrigðisákvæði sem gilda um fiskiskip	3.11.1997
97-0433-NL	Tilkynning um heilbrigðisákvæði sem gilda um fiskmarkaði	3.11.1997
97-0434-NL	Tilkynning um heilbrigðisákvæði sem gilda um fiskiðjuver	3.11.1997
97-0435-NL	Tilkynning um tilgreiningu á stærð nýs krækings í neytendaumbúðum	3.11.1997
97-0436-NL	Reglur um fiskveiðar í ám og vötnum 1985	3.11.1997
⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾		

Framkvæmdastjórnin vekur athygli á að samkvæmt skilmálum orðsendingar hennar frá 1. október 1986 (Stjútíð. EB nr. C 245, 1. 10. 1986, bls. 4) gerir hún ráð fyrir að ef aðildarríki samþykkir tæknilega reglugerð sem fellur undir ákvæði tilskipunar 83/189/EBE án þess að senda drögin til framkvæmdastjórnarinnar eða virða skyldubundna stöðvun, sé ekki unnt að framfylgja reglugerðinni gagnvart þriðja aðila samkvæmt skilmálum réttarkerfis hlutaðeigandi aðildarríkis. Framkvæmdastjórnin telur þar af leiðandi að málsaðilar hafi rétt til að vænta þess að dómstólar landsins neiti að koma innlendum tæknilegum reglugerðum, sem ekki hefur verið tilkynnt um eins og krafist er í lögum bandalagsins, til framkvæmda.

Upplýsingar um tilkynningarnar eru áánlegar hjá stjórnsýsludeildum ríkjanna og hefur skrá yfir þær verið birt í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins nr. C 67 frá 17. 3. 1989 bls. 3 og í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins nr. 6 frá 4. 5. 1994, bls. 8.

⁽¹⁾ Ár – skráningarnúmer – upprunaaðildarríki.

⁽²⁾ Eindagi fyrir athugasemdir frá framkvæmdastjórninni og aðildarríkjum.

⁽³⁾ Hefðbundnar reglur um upplýsingaskipti gilda ekki um „lyfjaskrá“.

⁽⁴⁾ Ekkert stöðvunartímabil þar sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt ástæður fyrir aðkallandi samþykki.

⁽⁵⁾ Ekkert stöðvunartímabil vegna skatta- eða fjármálaráðstafana; sbr. 3. lið 9. mgr. 1. gr. í tilskipun 94/10/EB.

DÓMSTÓLLINN

Upplýsingar frá dómstól Evrópubandalaganna⁽¹⁾

97/EES/41/21

Dómur dómstólsins frá 9. júlí 1997 í máli C-316/95 (beiðni um forúrskurð frá Hoge Raad der Nederlanden): Generics BV gegn Smith Kline & French Laboratories Ltd (30. og 36. gr. EB-sáttmálans - einkaleyfi - lyfjaskráning - brot).

Dómur dómstólsins (fimmta deild) frá 10. júlí 1997 í máli C-261/95 (beiðni um forúrskurð frá Pretura Circondariale, Frosinone): Rosalba Palmisani gegn Istituto Nazionale della Previdenza Sociale (INPS) (félagsmálastefna - vernd launþega við gjaldþrot vinnuveitanda - tilskipun ráðsins 80/987/EBE - ábyrgð aðildarríkis vegna seinkunar á upptöku tilskipunar - fullnægjandi bætur - fyrningarfrestur).

Dómur dómstólsins frá 17. júlí 1997 í máli C-28/95 (beiðni um forúrskurð frá Gerechtshof, Amsterdam): A. Leur-Bloem gegn Inspecteur der Belastingdienst/Ondernemingen Amsterdam 2 (177. gr. - valdsvið dómstólsins - upptaka á ákvæðum bandalagsins í landsrétt - umsetning - tilskipun 90/434/EBE - samruni fyrirtækja með hlutabréfaskiptum - dregið undan sköttum eða þeir ekki greiddir).

Dómur dómstólsins frá 17. júlí 1997 í máli C-130/95 (beiðni um forúrskurð frá Hessisches Finanzgericht, Kassel): Bernd Giloy gegn Hauptzollamt Frankfurt am Main-Ost (177. gr. - valdsvið dómstólsins - upptaka á ákvæðum bandalagsins í landsrétt - tollreglur bandalagsins - áfrýjun - niðurfelling tollákvörðunar - öryggisákvæði).

Dómur dómstólsins (sjötta deild) frá 17. júlí 1997 í máli C-190/95: (beiðni um forúrskurð frá Gerechtshof te Amsterdam): ARO Lease BV gegn Inspecteur van de Belastingdienst Grote Ondernemingen, Amsterdam (sjötta tilskipun um virðisaukaskatt - eignarleigufyrirtæki sem leigir fólksbifreiðir - staðurinn þar sem leigusali hefur staðfestu fyrir fyrirtæki sitt - föst starfsstöð).

Mál C-254/97: Beiðni um forúrskurð frá Conseil d'État, Frakklandi, samkvæmt úrskurði þess frá 28. mars 1997 í máli Société Baxter, Société B. Braun Medical SA, Société Fresenius France og Société Anonyme des Laboratoires Bristol-Myers-Squibb gegn franska ríkinu.

Mál C-239/97: Mál höfðað þann 30. júní 1997 af Írlandi gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál C-240/97: Mál höfðað þann 30. júní 1997 af konungsríkinu Spáni gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál C-242/97: Mál höfðað þann 3. júlí 1997 af konungsríkinu Hollandi gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál C-246/97: Mál höfðað þann 7. júlí 1997 af lýðveldinu Portúgal gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál C-249/97: Beiðni um forúrskurð frá Landesgericht Linz samkvæmt úrskurði þess dómstóls frá 24. október 1996 í máli Gabriele Gruber gegn Silhouette International Schmied GmbH & Co KG.

Mál C-255/97: Beiðni um forúrskurð frá Handelsgericht Wien samkvæmt úrskurði þess dómstóls frá 24. mars 1997 í máli Pfeiffer Großhandel Ges.m.b.H. gegn Löwa Warenhandel Ges.m.b.H.

Mál C-256/97: Beiðni um forúrskurð frá Tribunal de Commerce, Brussel, samkvæmt dómi þess dómstóls frá 7. júlí 1997 í máli Procureur du Roi gegn Déménagements-Manutention Transport SA, skammstafað D.M. Transport.

⁽¹⁾ Sjá Stjóttíð. EB nr. C 271, 6. 9. 1997.

Mál C-257/97: Mál höfðað þann 16. júlí 1997 af E-Quattro, società in nome collettivo, með aðalskrifstofu í Laveno-Mombello, Varese, Ítalíu, gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál C-258/97: Beiðni um forúrskurð frá Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten, samkvæmt úrskurði þess dómstóls frá 8. júlí 1997 í máli HI Hospital Ingenieure Krankenhaustechnik Planungs-Gesellschaft mbH gegn Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft.

Mál C-261/97: Beiðni um forúrskurð frá Cour d'Appel, Douai, samkvæmt dómi þess dómstóls frá 27. júní 1997 í máli Karl Heinz Baumann gegn URSSAF Lille.

Mál C-264/97: Beiðni um forúrskurð frá Tribunale Amministrativo per la Sardegna samkvæmt dómi þess dómstóls frá 15.-17. apríl 1997 í máli Società Appia Srl gegn 1) Comune de Cagliari og 2) Società Cagliari Calcio SpA.

Mál C-267/97: Beiðni um forúrskurð frá Cour Supérieur de Justice, Stórhertogadæminu Lúxemborg, samkvæmt dómi þess dómstóls frá 26. júní 1997 í máli Eric Coursier gegn Fortis Bank og Martine Coursier, née Bellami.

Mál C-270/97 og C-271/97: Beiðni um forúrskurð frá Landesarbeitsgericht Niedersachsen samkvæmt úrskurði þess dómstóls frá 8. nóvember 1996 í máli Deutsche Post AG gegn 1) Elisabeth Sievers og 2) Brunhilde Schrage.

Mál C-272/97: Mál höfðað þann 28. júlí 1997 af framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna gegn Sambandslýðveldinu Þýskalandi.

Mál C-274/97: Mál höfðað þann 29. júlí 1997 af framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna gegn Coal Products Ltd.

Mál C-277/97: Mál höfðað þann 30. júlí 1997 af framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna gegn konungsríkinu Belgíu.

Mál C-279/97: Beiðni um forúrskurð frá Centrale Raad van Beroep, samkvæmt úrskurði þess dómstóls frá 10. júlí 1997 í máli Landelijk Instituut Sociale Verzekering gegn 1) C.J. Voeten og 2) J. Beckers.

Upplýsingar frá dómstól Evrópubandalaganna á fyrsta dómstigi⁽¹⁾ 97/EES/41/22

Dómur dómstólsins á fyrsta dómstigi frá 14. júlí 1997 í máli T-81/95: Interhotel gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna (félagsmálastefna - Félagsmálasjóður Evrópu - aðstoð við að kosta starfsþjálfunaraðgerðir - beiðni um ógildingu - tilkynning um ákvörðun um samþykki - ákvörðun um endanlega greiðslukröfu - réttaröryggi - lögmætar væntingar - rökstuðningur).

Dómur dómstólsins á fyrsta dómstigi frá 3. júlí 1997 í máli T-201/96: Smanor SA o.fl. gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna (vanræksla á að hefja mál vegna brots á sáttmálanum - málshöfðun vegna vanrækslu - skaðabótamál - frávísun).

Mál T-172/97: Mál höfðað þann 5. júní 1997 af Società Camar s.r.l. gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál T-182/97: Mál höfðað þann 17. júní 1997 af Smanor SA, Hubert Segaud og Monique Segaud gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál T-183/97: Mál höfðað þann 19. júní 1997 af Carla Micheli, Andrea Peirano, Carlo Nike Bianchi og Marinella Abbate gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál T-189/97: Mál höfðað þann 24. júní 1997 af Comité d'Entreprise de la Société Française de Production o.fl. gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Sjá Stjtið. EB nr. C 271, 6. 9. 1997.